

LV

LV

LV

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA

Briselē, 23.9.2009.
COM(2009) 502 galīgā redakcija

2009/0143 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA,

ar ko izveido Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestādi

{COM(2009) 499 galīgā redakcija}

{COM(2009) 500 galīgā redakcija}

{COM(2009) 501 galīgā redakcija}

{COM(2009) 503 galīgā redakcija}

{SEC(2009) 1233}

{SEC(2009) 1234}

{SEC(2009) 1235}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

Finanšu krīzes pieredze ir atklājusi būtiskus trūkumus finanšu uzraudzībā gan attiecībā uz konkrētiem gadījumiem, gan finanšu sistēmu kopumā. Tāpēc Eiropas Komisijas priekšsēdētājs Žozē Manuels Barrozu aicināja augsta līmeņa speciālistu grupu Žaka de Larosjēra [*Jacques de Larosière*] vadībā izstrādāt priekšlikumus Eiropas uzraudzības pasākumu stiprināšanai ar mērķi izveidot efektīvāku, integrētu un ilgtspējīgu Eiropas uzraudzības sistēmu. Grupa iesniedza ziņojumu 2009. gada 25. februārī. Pamatojoties uz tās ieteikumiem, Komisija paziņojumā 2009. gada marta Eiropadomes pavasara sanāksmei iekļāva priekšlikumus par jaunas Eiropas finanšu uzraudzības sistēmas pamatstruktūras izveidi. Komisija plašāk izklāstīja savas idejas 2009. gada maija paziņojumā, ierosinot:

- izveidot *Eiropas Finanšu uzraudzības sistēmu (EFUS)*, ko veidotu valstu finanšu uzraudzības iestāžu tīkls, kas strādātu kopā ar jaunajām Eiropas uzraudzības iestādēm (EUI), kuras tiktu izveidotas, pārveidojot līdzšinējās Eiropas uzraudzības komitejas¹ par Eiropas Banku iestādi (EBI), Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestādi (EAFPI) un Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi (EVTI), tādējādi apvienojot priekšrocības, ko sniedz vispārēja Eiropas finanšu uzraudzības sistēma, un speciālās zināšanas, kādas ir vietējām uzraudzības struktūrām, kuras ir vistuvāk to kompetences jomā ietilpstošajām iestādēm; un
- izveidot Eiropas Sistēmisko risku komiteju (ESRK), lai uzraudzītu un novērtētu iespējamās finansiālās stabilitātes apdraudējumus, ko rada makroekonomiskās attīstības tendences un tendences finanšu sistēmā kopumā. Šajā nolūkā ESRK nodrošinātu agrīno brīdināšanu par iespējamu sistēmas līmeņa risku veidošanos un, ja nepieciešams, sniegtu ieteikumus šo risku pārvaldībai².

2. APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM

Priekšlikumu izstrādes laikā tika organizētas divas publiskas apspriešanas. Vispirms pēc tam, kad Žaka de Larosjēra vadītā augsta līmeņa grupa bija iesniegusi ziņojumu un tika publicēts Komisijas 2009. gada 4. marta paziņojums, Komisija no 2009. gada 10. marta līdz 10. aprīlim organizēja apspriešanu, lai iegūtu datus 2009. gada 27. maija paziņojuma „Eiropas finanšu uzraudzība” izstrādei. Iesniegto atzinumu kopsavilkums ir pieejams:

http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/docs/2009/fin_supervision/summary_en.pdf

Pēc tam no 2009. gada 27. maijam līdz 15. jūlijam Komisija organizēja otro apspriešanas kārtu, aicinot visas ieinteresētās personas sniegt komentārus par maija paziņojumā „Eiropas finanšu uzraudzība” plašāk izklāstītajām reformām. Saņemtajās atbildēs lielākoties tika pausts

¹ Šīs komitejas ir Eiropas Banku uzraudzītāju komiteja (EBUK), Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju uzraudzītāju komiteja (EAFPK) un Eiropas Vērtspapīru regulatoru komiteja (EVRK).

² Jāņem vērā, ka šis paskaidrojuma raksts attiecas uz priekšlikumiem par EFUS izveidi, pārveidojot esošās Eiropas uzraudzības komitejas par EUI. Priekšlikums par ESRK izveidošanu ir iztirzāts citā paskaidrojuma rakstā.

atbalsts ierosinātajām reformām un sniegti komentāri par priekšlikumā paredzētās ESRK un EFUS konkrētiem aspektiem. Iesniegto atzinumu kopsavilkums ir pieejams:

http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/docs/2009/fin_supervision_may/replies_summary_en.pdf

3. IETEKMES NOVĒRTĒJUMS

Maijā publicētajam Komisijas paziņojumam „Eiropas finanšu uzraudzība” tika pievienots ietekmes novērtējums, kurā tika analizēti galvenie politikas risinājumi attiecībā uz EFUS un ESRK izveidi. Attiecībā uz šiem priekšlikumiem ir veikts vēl viens ietekmes novērtējums, kurā sniegta plašāka risinājumu analīze. Otrais ietekmes novērtējuma ziņojums ir pieejams Komisijas tīmekļa vietnē.

4. PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ASPEKTI

Eiropas Kopienu Tiesa ir atzinusi³, ka EK līguma 95. pants par pasākumu paredzēšanu, lai tuvinātu tiesību aktus, kuri attiecas uz iekšējā tirgus izveidi un darbību, ir atbilstīgs juridiskais pamats tam, lai paredzētu tādas „Kopienu iestādes izveidošanu, kuras uzdevums ir sniegt ieguldījumu saskaņošanas procesa īstenošanā”, ja šādai iestādei uzticētie uzdevumi ir cieši saistīti ar to tiesību aktu priekšmetu, ar kuriem tiek tuvināti dalībvalstu tiesību akti.

Finanšu un ekonomiskā krīze ir radījusi reālus un nopietnus draudus iekšējā tirgus stabilitātei. Stabils un uzticamas finanšu sistēmas atjaunošana un saglabāšana ir absolūts priekšnoteikums, lai iekšējā tirgū saglabātu uzticēšanos un konsekvenci un tādējādi saglabātu un uzlabotu nosacījumus pilnībā integrēta un darbotiespējīga finanšu pakalpojumu iekšējā tirgus izveidei. Turklāt dziļāk un plašāk integrēti finanšu tirgi rada labākas iespējas finansējuma un risku dažādošanai un tādējādi veicina tautsaimniecības spēju absorbēt satricinājumus. Līdz ar to finansiālā integrācija un stabilitāte ir savstarpēji veicinošas. Papildus EFUS izveidei tiks izstrādāts vienots noteikumu kopums, kas nodrošinās noteikumu vienveidīgu piemērošanu ES un tādējādi veicinās iekšējā tirgus pienācīgu darbību. Eiropas uzraudzības iestāžu uzdevums būs palīdzēt valstu iestādēm konsekventi interpretēt un piemērot Kopienas noteikumus.

Tā kā uzdevumi, kurus paredzēts uzticēt uzraudzības iestādēm, ir cieši saistīti ar pasākumiem, kas īstenoti, reaģējot uz finanšu krīzi, un pasākumiem, kas minēti Komisijas 2009. gada 4. marta un 27. maija paziņojumā, šīs iestādes saskaņā ar Tiesas iedibināto judikatūru var tikt izveidotas, pamatojoties uz EK līguma 95. pantu.

Kopienas rīcība var palīdzēt novērst krīzes atklātās nepilnības un nodrošināt sistēmu, kas atbilst mērķim par stabilu un vienotu ES finanšu tirgu finanšu pakalpojumiem, saslēdzot valstu uzraudzības iestādes spēcīgā Kopienas tīklā. Taču parastie uzraudzības uzdevumi joprojām tiks veikti valstu līmenī — valstu uzraudzības iestādes joprojām būs atbildīgas par atsevišķu subjektu uzraudzību. Tādējādi tiks pieņemti tikai tādi noteikumi, kas ir patiešām nepieciešami, lai sasniegtu noteiktos mērķus. Ņemot vērā iepriekš minēto, priekšlikumi atbilst subsidiaritātes un proporcionalitātes principam saskaņā ar EK līguma 5. pantu.

³ Skatīt EKT spriedumu lietā C-217/04, 44. punkts.

5. IETEKME UZ BUDŽETU

Lai pārveidotu esošās Eiropas uzraudzības komitejas par efektīvām Eiropas uzraudzības iestādēm, ir nepieciešami papildu resursi. Tas attiecas gan uz personālu, gan finanšu līdzekļiem. Kopsavilkums par šo priekšlikumu ietekmi uz budžetu ir iekļauts ietekmes novērtējuma ziņojumā un attiecīgajos tiesību aktu finanšu pārskatos (pievienoti šim priekšlikumam).

6. SĪKĀKS PRIEKŠLIKUMA IZSKAIDROJUMS

Ņemot vērā nozares īpatnības, ir nepieciešamas trīs atsevišķas regulas, lai izveidotu banku iestādi, apdrošināšanas un fondēto pensiju iestādi un vērtspapīru iestādi. Tomēr kopumā visi šie priekšlikumi ir vienlīdz nozīmīgi. Tāpēc šajā paskaidrojuma rakstā uzmanība galvenokārt pievērsta kopējiem elementiem, īsumā pieskaroties atšķirībām starp minētajām trim regulām.

6.1. Eiropas uzraudzības iestāžu izveide un to juridiskais statuss

Eiropas uzraudzības iestāžu mērķis ir veicināt šādus pasākumus: i) iekšējā tirgus darbības uzlabošana, jo īpaši nodrošinot augstu, efektīvu un atbilstīgu regulēšanas un uzraudzības līmeni; ii) noguldītāju, ieguldītāju, apdrošinājuma ņēmēju un citu saņēmēju aizsardzība; iii) finanšu tirgu integritātes, efektivitātes un pienācīgas darbības nodrošināšana; iv) finanšu sistēmas stabilitātes aizsargāšana; un v) starptautiskās uzraudzības koordinācijas uzlabošana. Šajā nolūkā visas Eiropas uzraudzības iestādes veicinās saskaņotu, efektīvu un konstruktīvu atbilstīgo Kopienas tiesību aktu piemērošanu.

Eiropas uzraudzības iestādes būs Kopienas iestādes ar juridiskās personas statusu, un tās būs ierosinātās EFUS būtiskākais elements. EFUS darbosies kā uzraudzības iestāžu tīkls, un to veidos valsts iestādes dalībvalstīs, Apvienotā Eiropas uzraudzības iestāžu komiteja, kas risinās starpnozaru jautājumus, kā arī Eiropas Komisija. Lai gan ir jānodrošina pēc iespējas lielāka Eiropas uzraudzības iestāžu neatkarība, lai tās spētu objektīvi veikt savu uzdevumu, Komisija jāiesaista, ja tas ir nepieciešams institucionālu iemeslu dēļ vai atbilstoši EK līgumā noteiktajai kompetencei.

Katras Eiropas uzraudzības iestādes galvenā lēmējinstītūcija būs Uzraudzības padome, kurā būs attiecīgo valstu uzraudzības iestāžu augstākā līmeņa pārstāvji, kā arī attiecīgās iestādes priekšsēdētājs. Priekšsēdētājs vadīs Uzraudzības padomes un valdes sanāksmes un darbosies kā iestādes vadītājs un pārstāvis. Katras iestādes ikdienas darbu vadīs izpilddirektors. Attiecībā uz jauno Eiropas uzraudzības iestāžu atrašanās vietu ir ierosināts saglabāt esošo Eiropas uzraudzības komiteju atrašanās vietu, jo tādējādi tiktu nodrošināta savlaicīga un efektīva pāreja uz jauno kārtību. Eiropas uzraudzības iestāžu organizatoriskā struktūra ir sīkāk iztirzāta 6.3. sadaļā.

6.2. Eiropas uzraudzības iestāžu uzdevumi un pilnvaras

Eiropas uzraudzības iestādes veiks visus esošo Eiropas uzraudzības komiteju uzdevumus, taču tām būs ievērojami plašāka atbildība, noteiktas juridiskas pilnvaras un lielāka autoritāte, kā noteikts Komisijas 2009. gada 27. maija paziņojumā un kā 2009. gada 18.–19. jūnija sanāksmē vienojusies Eiropadome.

6.2.1. Tehnisko standartu izstrāde

Eiropadome apstiprināja Komisijas priekšlikumu izstrādāt vienotu ES noteikumu kopumu, kas piemērojams visām vienotā tirgus finanšu iestādēm. Šajā sakarā jākonstatē un jānovērš Kopienas tiesību aktu transponēšanas atšķirības dalībvalstīs, ko rada izņēmumi, atkāpes, papildinājumi vai neskaidrības, lai būtu iespējams noteikt un piemērot vienu saskaņotu standartu pamatkopumu. Lai veicinātu šo procesu, uzraudzības iestādes attiecīgajos nozares tiesību aktos noteiktajās jomās izstrādās tehnisko standartu projektu. Šādi standarti ir efektīvs instruments Lamfalīsi struktūras 3. līmeņa iestāžu stiprināšanai, kuras pašlaik var pieņemt tikai nesaistošas pamatnostādnes. Uzraudzības iestāde var izstrādāt šādus tehnisko standartu projektus jomās, kuras ir saistītas ar patiešām tehniskiem jautājumiem un kurās ir jānodrošina vienādi priekšnoteikumi Kopienas tiesību aktu piemērošanai. Šie jautājumi neattiecas uz politiskiem lēmumiem, un to saturs ir stingri noteikts 1. līmenī pieņemtajos Kopienas tiesību aktos (sk. pievienoto Komisijas dienestu darba dokumentu, kurā plašāk iztirzāti nepieciešamie grozījumi attiecīgajos Kopienas tiesību aktos). Uzticot standartu izstrādi Eiropas uzraudzības iestādēm, tiek nodrošināta valstu uzraudzības iestāžu specializēto zināšanu efektīva izmantošana.

Tehnisko standartu projektu pieņems uzraudzības iestāde ar kvalificētu Uzraudzības padomes locekļu balsu vairākumu, kā noteikts EK līguma 205. pantā. Kopienas tiesiskais regulējums paredz, ka šo standartu projektu pēc tam apstiprina Komisija regulas vai lēmuma formā, lai piešķirtu tam juridisku spēku. Ļoti retos gadījumos un tikai tad, ja tas ir Kopienas interesēs, Komisija var pieņemt lēmumu apstiprināt standartus daļēji vai ar grozījumiem vai neapstiprināt standartus, paziņojot uzraudzības iestādei attiecīgā lēmuma pieņemšanas iemeslus. Komisijas priekšlikums neskar diskusijas par turpmākiem pasākumiem saistībā ar pāreju uz jaunu Līgumu.

Lai nodrošinātu apspriešanos ar ieinteresētajām personām, katrai Eiropas uzraudzības iestādei izveido ieinteresēto personu grupu, kurā ir nozares pārstāvji, finanšu nozarē strādājošie un finanšu pakalpojumu lietotāji. Ieinteresēto personu grupām ir jābūt pārstāvētām proporcionāli, un nevienas grupas pārstāvjiem nevajadzētu dominēt pār citām grupām. Jomās, uz kurām neattiecas tehniskie standarti, Eiropas uzraudzības iestādes, tāpat kā esošās Eiropas uzraudzības komitejas, varēs pieņemt nesaistošas pamatnostādnes un ieteikumus valstu uzraudzības iestādēm un finanšu iestādēm, kā arī tirgus dalībniekiem. Ja iestāde kādā gadījumā izlemj nerīkoties saskaņā ar pamatnostādnēm un ieteikumiem, tai par savu lēmumu ir jāsniedz paskaidrojums uzraudzības iestādei.

6.2.2. Kopienas noteikumu konsekventas piemērošanas nodrošināšanas pilnvaras

Pat ja pastāv vienots saskaņotu noteikumu kopums, nav izslēgts, ka atsevišķos gadījumos var atšķirties viedokļi par Kopienas tiesību aktu piemērošanu. Neskarot Komisijas pilnvaras sākt pienākumu neizpildes procedūru pret dalībvalstīm, Eiropas uzraudzības iestādēm jābūt vispārīgām pilnvarām nodrošināt Kopienas tiesību aktu konsekventu piemērošanu. Šajā sakarā būtu jāievieš arī tāds mehānisms, ar kuru risināt situācijas, kad valsts uzraudzības iestāde rīkojas pretrunā spēkā esošajiem Kopienas tiesību aktiem (tostarp attiecībā uz tehniskajiem standartiem, kas izklāstīti 6.2.1. punktā). Šis mehānisms sastāv no trim posmiem.

Pirmais posms — Eiropas uzraudzības iestādes pēc savas iniciatīvas vai pēc viena vai vairāku valstu uzraudzības iestāžu vai Komisijas pieprasījuma izskata šādus gadījumus un attiecīgā gadījumā pieņem attiecīgajai valsts uzraudzības iestādei adresētu ieteikumu par veicamajiem

pasākumiem. Saskaņā ar vispārējo pienākumu ievērot Kopienas tiesību aktus attiecīgā uzraudzības iestāde tiktu aicināta izpildīt šo ieteikumu viena mēneša laikā.

Otrais posms — ja uzraudzības iestāde neizpildītu ieteikumu, Eiropas Komisija pēc informācijas saņemšanas no Eiropas uzraudzības iestādes vai pēc savas iniciatīvas varētu pieņemt lēmumu, nosakot konkrētajai valsts uzraudzības iestādei pienākumu attiecīgi vai nu veikt konkrētus pasākumus, vai arī atturēties no to veikšanas. Attiecīgā valsts uzraudzības iestāde desmit darba dienu laikā pēc lēmuma saņemšanas informē Komisiju un Eiropas uzraudzības iestādi par pasākumiem, ko tā ir veikusi vai plāno veikt, lai izpildītu šo lēmumu.

Trešais posms — ārkārtas gadījumā, ja uzraudzības iestāde nepilda lēmumu, Eiropas uzraudzības iestādes kā galējo līdzekli varētu izmantot finanšu iestādēm adresēta lēmuma pieņemšanu saistībā ar Kopienas tiesību aktiem, kas ir tām tieši piemērojami (t. i. regulām). Šie lēmumi neskartu Komisijas pilnvaras īstenot savu lēmumu.

6.2.3. *Rīcība ārkārtas situācijās*

Eiropas uzraudzības iestādes aktīvi veic koordināciju starp valstu uzraudzības iestādēm, jo īpaši nelabvēlīgas notikumu attīstības gadījumā, kas varētu apdraudēt ES finanšu sistēmas pienācīgu darbību un integritāti. Tomēr dažās ārkārtas situācijās, jo īpaši situācijās, kad valstu uzraudzības iestāžu rīcībā nav atbilstīgu instrumentu, lai nekavējoties reaģētu uz tuvojošos pārrobežu krīzi, koordinācija var nesniegt vēlamu rezultātu. Tāpēc jānodrošina, lai Eiropas uzraudzības iestādēm šādās ārkārtas situācijās būtu tiesības pieprasīt valstu uzraudzības iestādēm kopīgi veikt konkrētus pasākumus. Lai pieņemtu lēmumu par pārrobežu ārkārtas situācijas rašanos, ir jāveic atbilstīgs novērtējums, un tāpēc šāds lēmums būtu jāpieņem Eiropas Komisijai. To nosaka drošības klauzula (skatīt 6.2.11. punktu). Vienlaicīgi būtu jāpaātrina darbs saistībā ar vispusīgas pārrobežu sistēmas izveidi, lai stiprinātu Eiropas Savienības finanšu krīžu pārvaldības un pārvarēšanas sistēmas, ieskaitot garantiju shēmas un sloga dalīšanu.

6.2.4. *Valstu uzraudzības iestāžu starpā radušos strīdu izšķiršana*

Tiek ierosināts ieviest mehānismu, lai nodrošinātu, ka attiecīgās valstu uzraudzības iestādes pienācīgi ņem vērā citu dalībvalstu intereses, tostarp uzraudzības iestāžu kolēģiju satvarā. Ja uzraudzības iestāde nepiekrīt citas uzraudzības iestādes noteiktai procedūrai vai darbībai, vai bezdarbībai gadījumos, kad attiecīgie tiesību akti pieprasa nodrošināt sadarbību, koordināciju vai kopīga lēmuma pieņemšanu, iestāde pēc iesaistītās uzraudzības iestādes pieprasījuma var palīdzēt iestādēm pieņemt kopēju nostāju vai izšķirt strīdus. Šis mehānisms sastāv no trim iespējamajiem posmiem⁴.

Pirmais posms — ja viena vai vairākas valstu uzraudzības iestādes lūdz Eiropas uzraudzības iestādi palīdzēt izšķirt šāda veida strīdus, tā vispirms var noteikt iestāžu samierināšanas posmu, lai tās mēģinātu panākt vienošanos savā starpā, nepieciešamības gadījumā kā vidutājam iesaistoties Eiropas uzraudzības iestādei.

⁴ Papildu informācijai par strīdu izšķiršanas mehānismu, sk. pievienoto Komisijas dienestu darba dokumentu.

Otrais posms — ja samierināšanas posma laikā iestādes nav spējušas panākt šādu vienošanos, Eiropas uzraudzības iestādes var atrisināt attiecīgo jautājumu, pieņemot lēmumu⁵. Tomēr šāds risinājums nepārprotami būtu galējais variants, jo vairumā gadījumu attiecīgajām valstu iestādēm būtu jāspēj panākt vienošanos samierināšanas posma laikā.

Trešais posms — ja uzraudzības iestāde nepilda iepriekš minēto lēmumu, Eiropas uzraudzības iestāde var arī pieņemt finanšu iestādēm adresētus lēmumus, kuros noteikti to pienākumi saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem un kuri ir tieši piemērojami finanšu iestādēm.

Jāuzsver, ka strīdu izšķiršanas mehānisms jāpiemēro tikai attiecībā uz būtiskiem jautājumiem, piemēram, gadījumos, kad uzraudzības iestādes darbība vai bezdarbība rada būtisku negatīvu ietekmi uz uzraudzības iestādes spēju aizsargāt to noguldītāju, apdrošinājuma ņēmēju, ieguldītāju vai personu intereses, kam tiek sniegti pakalpojumi vienā vai vairākās dalībvalstīs, vai uz šo dalībvalstu finanšu stabilitāti. Iestāde patur tiesības neuzsākt strīdu izšķiršanas procedūru vai nepieņemt lēmumu, ja netiek izpildītas šīs prasības. Šiem pasākumiem piemēro drošības klauzulu (skatīt 6.2.11. punktu).

6.2.5. Uzraudzības iestāžu kolēģijas

Uzraudzības iestāžu kolēģijas ir būtisks ES uzraudzības sistēmas elements, un tām ir liela nozīme, nodrošinot līdzsvarotu informācijas plūsmu starp izcelsmes valsts un uzņēmējvalsts iestādēm. Eiropas uzraudzības iestādes palīdzēs veicināt efektīvu un atbilstīgu uzraudzības iestāžu kolēģiju darbību un uzraudzīs kolēģiju atbilstību Kopienas tiesību aktiem. Ņemot vērā iepriekš minēto, Eiropas uzraudzības iestādes var piedalīties uzraudzības iestāžu kolēģiju darbā novērotāju statusā un saņemt visu būtisko informāciju, ar ko savstarpēji apmainās uzraudzības iestāžu kolēģiju locekļi.

6.2.6. Kopēja uzraudzības kultūra, uzdevumu un pienākumu deleģēšana un salīdzinošā novērtēšana

Eiropas uzraudzības iestādes aktīvi piedalās kopējas Eiropas uzraudzības kultūras veidošanā un vienotu procedūru un atbilstīgas uzraudzības prakses nodrošināšanā visā Kopienā. Kopējai uzraudzības kultūrai kopā ar mehānismu, ar ko izšķir strīdus starp valstu uzraudzības iestādēm, būtu jāveicina uzticēšanās un sadarbība, un tā var nodrošināt lielākas iespējas uzraudzības iestādēm savstarpēji deleģēt noteiktus uzdevumus un pienākumus. Eiropas uzraudzības iestādes to veicina, nosakot uzdevumus un pienākumus, ko var deleģēt un kopīgi īstenot, kā arī sekmējot labākās prakses apmaiņu. Šajā sakarā iestāde atbalsta un veicina apvienoto uzraudzības iestāžu grupu izveidi. Turklāt Eiropas uzraudzības iestādes periodiski veic valstu uzraudzības iestāžu salīdzinošo novērtēšanu.

6.2.7. Tirgus norišu novērtējums

Viens no jaunajiem esošo Eiropas uzraudzības komiteju uzdevumiem, kas noteikts 2009. gada 23. janvārī pieņemtajos pārskatītajos Komisijas lēmumos, ir banku, apdrošināšanas un vērtspapīru tirgu tendenču, iespējamo risku un apdraudējumu uzraudzība, novērtēšana un ziņošana. Lai gan jaunizveidotā ESRK būs atbildīga par ES finanšu nozares makrouzraudzības analīzi, Eiropas uzraudzības iestādēm būtu jāturpina esošo Eiropas uzraudzības komiteju darbs šajā jomā, jo i) atšķiras Eiropas uzraudzības iestāžu veiktās

⁵ Tiesības palīdzēt izšķirt strīdus neskar 8. panta noteikumus, kas attiecas uz gadījumiem, kad atbildīgā valsts uzraudzības iestāde rīkojas pretrunā Kopienas tiesību aktiem.

analīzes mērķi, proti, mikrouzraudzības analīze ir augšupejoša, savukārt makrouzraudzības analīze ir lejupejoša, un ii) Eiropas uzraudzības iestāžu veiktā analīze var būt vērtīgs ieguldījums ESRK darbā.

6.2.8. *Starptautiskā nozīme un padomdevēja loma*

Ar šiem priekšlikumiem Komisija nepārprotami reaģē uz krīzes laikā konstatētajām nepilnībām, kā arī uz G20 aicinājumu rīkoties, lai veidotu spēcīgāku un pasaules līmenī konsekventāku finanšu nozares regulējuma un uzraudzības sistēmu. Eiropas uzraudzības iestādes būtu noderīgi kontaktpunkti uzraudzības iestādēm no trešām valstīm. Šajā sakarā tās, neskarot Eiropas Savienības iestāžu pilnvaras, varētu slēgt administratīvas vienošanās ar starptautiskām organizācijām un trešo valstu iestādēm. Eiropas uzraudzības iestādes var arī palīdzēt sagatavot lēmumus par līdzvērtības jautājumiem attiecībā uz trešo valstu uzraudzības režīmiem. Turklāt Eiropas uzraudzības iestādes var pēc pieprasījuma vai savas iniciatīvas sniegt konsultācijas Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai vai publicēt atzinumus, tostarp attiecībā uz pārrobežu apvienošanās un pārņemšanas darījumu uzraudzības novērtējumiem. Minētās darbības sniegtu papildu aizsardzību, lai nodrošinātu atbilstīgu un objektīvu plānoto pārrobežu apvienošanās un pārņemšanas darījumu novērtēšanu.

6.2.9. *Informācijas vākšana*

Pēc iestādes pieprasījuma uzraudzības iestādes un citas dalībvalstu iestādes sniedz Eiropas uzraudzības iestādei visu tai nepieciešamo informāciju, lai tā varētu īstenot šajā regulā noteiktos pienākumus. Turklāt iestāde, sadarbojoties ar uzraudzības iestāžu kolēģijās esošajām iestādēm, atbilstīgi nosaka un apkopo visu būtisko uzraudzības iestāžu informāciju, lai veicinātu uzraudzības iestāžu kolēģiju darbu. Tā izveido un pārvalda centralizētu sistēmu, lai nodrošinātu šādas informācijas pieejamību tām uzraudzības iestādēm, kas ir uzraudzības iestāžu kolēģiju locekles. Būtībā valstu uzraudzības iestādēm būtu jānosūta visa informācija Eiropas uzraudzības iestādēm.

6.2.10. *Attiecības ar ESRK*

Ierosinātā ES uzraudzības sistēma var sekmīgi darboties vienīgi tad, ja ESRK un EFUS cieši sadarbojas. Reformas mērķis ir nodrošināt veiksmīgāku makrouzraudzības un mikrouzraudzības mijiedarbību. Lai izpildītu makrouzraudzības iestādes pienākumus, ESRK būs vajadzīga aktuāla un saskaņota mikrouzraudzības informācija, savukārt valstu iestāžu veiktajai mikrouzraudzībai būtu lietderīga ESRK padziļinātā informācija par makrouzraudzības vidi. Regulās ir arī noteiktas procedūras, kas jāīsteno Eiropas uzraudzības iestādēm, ievērojot ESRK ieteikumus, un kārtība, kādā Eiropas uzraudzības iestādēm būtu jāizmanto savas pilnvaras, lai nodrošinātu savlaicīgus papildpasākumus saistībā ar vienai vai vairākām valstu uzraudzības iestādēm adresētu ieteikumu izpildi.

6.2.11. *Aizsargpasākumi*

Atbilstoši *ECOFIN* un Eiropadomes 2009. gada jūnija secinājumiem, kuros uzsvērts, ka, neskarot Kopienas tiesību aktu piemērošanu un ņemot vērā dalībvalstu iespējamās atbildības jomas, Eiropas uzraudzības iestāžu pieņemtie lēmumi nedrīkstētu skart dalībvalstu fiskālos pienākumus, tiek noteikta drošības klauzula. Šī klauzula nodrošina to, ka, ja dalībvalsts uzskata, ka saskaņā ar šīs regulas 10. pantu (t.i., ārkārtas lēmumi) vai 11. pantu (t.i., strīdu izšķiršana) pieņemtais lēmums skar tās fiskālos pienākumus, dalībvalsts var paziņot iestādei un Komisijai par to, ka valsts uzraudzības iestāde nepildīs iestādes lēmumu, skaidri norādot, kā iestādes lēmums var skart tās fiskālos pienākumus. Viena mēneša laikā iestāde informē

dalībvalsti par to, vai tās lēmums paliek spēkā, vai arī tiek grozīts vai atcelts. Ja iestādes lēmums paliek spēkā, dalībvalsts var iesniegt jautājumu izskatīšanai Padomē, un iestādes lēmuma izpilde tiek apturēta. Padome divu mēnešu laikā ar kvalificētu balsu vairākumu pieņem lēmumu par to, vai lēmums paliek spēkā vai tiek atcelts. Iestādes lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar 10. pantu, piemēro paātrinātu procedūru, lai ņemtu vērā nepieciešamību steidzami pieņemt lēmumus ārkārtas situācijās.

6.3. Eiropas uzraudzības iestāžu un EFUS iekšējā organizācija

Katru Eiropas uzraudzības iestādi veido: i) Uzraudzības padome; ii) valde; iii) priekšsēdētājs; un iv) izpilddirektors. Turklāt visām trim Eiropas uzraudzības iestādēm vajadzētu izveidot kopīgu Apelācijas padomi.

6.3.1. Uzraudzības padome

Uzraudzības padome ir galvenā Eiropas uzraudzības iestādes lēmējinstītūcija un cita starpā būs atbildīga par tehnisko standartu projektu, atzinumu, ieteikumu un šā paskaidrojuma raksta 6.2. sadaļā minēto lēmumu pieņemšanu. Uzraudzības padomi veido:

- attiecīgās Eiropas uzraudzības iestādes priekšsēdētājs, kurš vada Uzraudzības padomes sanāksmes, bet kuram nav balsstiesību,
- katras dalībvalsts attiecīgās valsts uzraudzības iestādes vadītājs,
- viens Komisijas pārstāvis, kam nav balsstiesību,
- viens ESRK pārstāvis, kam nav balsstiesību,
- pa vienam pārstāvim no pārējām divām Eiropas uzraudzības iestādēm bez balsstiesībām,
- nepieciešamības gadījumā padome var pieņemt lēmumu par novērotāju klātbūtni.

Parasti padomes lēmumi tiks pieņemti ar vienkāršu balsu vairākumu, izņemot lēmumus par tehnisko standartu projektu un pamatnostādņu noteikšanu un lēmumus par finanšu noteikumiem, kurus pieņems ar kvalificētu balsu vairākumu. Padome var izveidot komisijas strīdu izšķiršanai. Tomēr galīgo lēmumu pieņem Uzraudzības padome, pamatojoties uz šīs komisijas priekšlikumu.

6.3.2. Valde

Valde nodrošina, ka iestāde īsteno savus pienākumus un veic tai uzticētos uzdevumus. Jo īpaši tai būtu jābūt atbildīgai par iestādes darba programmas sagatavošanu un reglamenta sagatavošanu un jāuzņemas galvenā loma iestādes budžeta pieņemšanā. Tā sastāv no Eiropas uzraudzības iestādes priekšsēdētāja, Komisijas pārstāvja un četriem no Uzraudzības padomes locekļu vidus ievēlētiem valdes locekļiem, kas neatkarīgi un objektīvi darbojas Kopienas interesēs. Izpilddirektors var piedalīties valdes sanāksmēs bez balsstiesībām.

6.3.3. Priekšsēdētājs un izpilddirektors

Eiropas uzraudzības iestādi pārstāv uz pilnu slodzi nodarbināts neatkarīgs priekšsēdētājs, kurš ir atbildīgs par Uzraudzības padomes darba sagatavošanu, kā arī vada Uzraudzības padomes un valdes sanāksmes. Taču Eiropas uzraudzības iestāžu ikdienas darbu vada izpilddirektors,

kurš tāpat kā priekšsēdētājs ir uz pilnu slodzi nodarbināts neatkarīgs profesionālis. Priekšsēdētājs vai priekšsēdētāja ir atbildīgs(-a) par gada darba programmas īstenošanu un veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu Eiropas uzraudzības iestādes darbību. Abu amatu kandidātus izvēlēsies Uzraudzības padome, izsludinot atklātu konkursu un ņemot vērā kandidātu nopelnus, prasmes un zināšanas par finanšu iestādēm un tirgiem, kā arī pieredzi, kas ir būtiska finanšu uzraudzībā un regulēšanā. Uzraudzības padomes izvēlēto kandidātu priekšsēdētāja amatam apstiprinās Eiropas Parlaments. Pilnvaru termiņš abos amatos ir pieci gadi, un to varēs pagarināt vienu reizi. Iespēja pagarināt pilnvaru termiņu būs atkarīga no Uzraudzības padomes veiktā novērtējuma rezultātiem.

6.3.4. Eiropas uzraudzības iestāžu apvienotā komiteja

Lai tiktu ņemtas vērā būtiskas tendences un situācija tirgū, ierosinātajā sistēmā ļoti svarīga būs starpnozaru sadarbība. Apvienotā Eiropas uzraudzības iestāžu komiteja veicinās savstarpēju izpratni, sadarbību un konsekventu uzraudzības risinājumu piemērošanu visās trijās jaunajās Eiropas uzraudzības iestādēs. Tiek izveidota apvienotās komitejas apakškomiteja, lai pievērstu īpašu uzmanību starpnozaru jautājumiem, tostarp problēmām saistībā ar finanšu konglomerātiem, un nodrošinātu vienlīdzīgus darbības apstākļus. Lai gan faktiskos lēmumus, piemēram, par Finanšu konglomerātu direktīvu, pieņem konkrēta Eiropas uzraudzības iestāde, apvienotajai komitejai būtu jānodrošina, ka pārējās Eiropas uzraudzības iestādes paralēli pieņem kopīgus lēmumus.

6.3.5. Apelācijas padome

Apelācijas sistēma nodrošinās to, ka ikviena fiziska vai juridiska persona, tostarp valstu uzraudzības iestādes, var Apelācijas padomei iesniegt pirmās instances apelācijas sūdzību par Eiropas uzraudzības iestādes pieņemtu lēmumu, lai nodrošinātu konsekventu Kopienas tiesību aktu piemērošanu (9. pants), rīcību ārkārtas situācijās (10. pants) un strīdu izšķiršanu (11. pants). Apelācijas padome būs trīs Eiropas uzraudzības iestāžu apvienota struktūrvienība, proti, tā izskatīs jautājumus saistībā ar banku darbību, apdrošināšanu un vērtspapīriem. Apelācijas padomē būs seši locekļi un seši padomes locekļu aizstājēji ar atbilstīgām zināšanām un pieredzi, un par padomes locekļiem nevarēs kļūt pašreizējie valstu uzraudzības iestāžu vai citu valstu vai Kopienas iestāžu darbinieki, kas ir iesaistīti Iestādes darbībā. Divus Apelācijas padomes locekļus un locekļu aizstājējus no Eiropas Komisijas ierosinātu kandidātu vidus iecels katras Eiropas uzraudzības iestādes valde.

6.4. Finanšu noteikumi

Šie noteikumi attiecas uz Eiropas uzraudzības iestāžu finanšu aspektiem, un tajos ir uzsvērts, ka iestādes var gūt ieņēmumus no dažādiem avotiem, piemēram, valstu uzraudzības iestāžu obligātiem maksājumiem, Kopienas subsīdijas vai nozares pārstāvju veiktiem maksājumiem Iestādei. Šie noteikumi arī nosaka gada budžeta izstrādes, izpildes un kontroles kārtību. Piemēro Finanšu pamatregulu struktūrām, kas minētas Finanšu regulas 158. pantā.

6.5. Vispārīgi un nobeiguma noteikumi

Vispārīgie noteikumi attiecas uz praktiskiem jautājumiem saistībā ar darbiniekiem, Eiropas uzraudzības iestāžu atbildību, dienesta noslēpumu ievērošanas pienākumu, datu aizsardzību, piekļuvi dokumentiem, valodas lietošanas noteikumiem, galveno ēku nolīgumiem un trešo valstu līdzdalību. Trīs gadu laikā pēc faktiskās darbības uzsākšanas un turpmāk reizi trīs gados Komisija publicē ziņojumu par Eiropas uzraudzības iestāžu darbību un regulā

noteiktajām procedūrām. Šajā ziņojumā tiks novērtēti arī panākumi attiecībā uz regulatīvo un uzraudzības konvergenci krīzes pārvarēšanas un likvidēšanas jomā ES.

6.6. Būtiskākās atšķirības starp trīs regulām

Būtiskākās atšķirības starp trim ierosinātajām regulām attiecas uz iestāžu mērķiem, darbības jomu un definīcijām, kuras ir pielāgotas attiecīgās nozares īpatnībām un spēkā esošajiem Kopienas tiesību aktiem. Turklāt Eiropadome secināja, ka Eiropas uzraudzības iestādēm būtu jāparedz arī uzraudzības pilnvaras attiecībā uz kredītreitingu aģentūrām. EVTI būtu atbildīga par kredītreitingu aģentūru reģistrāciju. EVTI arī būtu tiesības veikt uzraudzības pasākumus, piemēram, atsaukt reģistrāciju vai apturēt kredītreitingu izmantošanu regulatīviem mērķiem. Uzraudzības pilnvaras varētu ietvert tiesības pieprasīt informāciju un veikt izmeklēšanu vai pārbaudi iestādē. Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes pienākumi un pilnvaras attiecībā uz kredītreitingu aģentūrām tiks noteiktas grozījumos Regulā par kredītreitingu aģentūrām.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA,

ar ko izveido Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestādi

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 95. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu⁶,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu⁷,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu⁸,

ņemot vērā ECB atzinumu,

saskaņā ar EK līguma 251. pantā noteikto procedūru⁹,

tā kā:

- (1) Finanšu krīze 2007. un 2008. gadā ir atklājusi būtiskus trūkumus finanšu uzraudzībā gan attiecībā uz konkrētiem gadījumiem, gan finanšu sistēmu kopumā. Valsts līmeņa uzraudzības modeļi atpaliel no integrētās un savstarpēji saistītās realitātes, kas raksturīga šodienas Eiropas finanšu tirgiem, kuros daudzi finanšu uzņēmumi darbojas pārrobežu mērogā. Šī krīze ir parādījusi, ka pastāv būtisks sadarbības, koordinācijas, Kopienas tiesību aktu piemērošanas konsekvences un uzticības trūkums starp valstu uzraudzības iestādēm.
- (2) 2009. gada 25. februārī publicētajā ziņojumā, ko pēc Komisijas pieprasījuma sagatavoja Žaka de Larosjēra [*Jacques de Larosière*] vadītā augsta līmeņa speciālistu grupa, secināts, ka jāstiprina uzraudzības sistēmas pamatstruktūra, lai turpmāk mazinātu iespējamo finanšu krīžu risku un smagumu. Speciālistu grupa ieteica īstenot tālejošas Kopienas finanšu nozares uzraudzības sistēmas reformas. Minētā speciālistu grupa arī secināja, ka būtu jāveido Eiropas Finanšu uzraudzības sistēma, ko veidotu trīs Eiropas uzraudzības iestādes, proti, apdrošināšanas un fondēto pensiju nozarē, banku nozarē un vērtspapīru nozarē, kā arī Eiropas Sistēmisko risku komiteja.
- (3) Komisija 2009. gada 4. marta paziņojumā „Impulsi Eiropas atveseļošanai”¹⁰ ierosināja izstrādāt tiesību akta projektu, ar ko izveido Eiropas Finanšu uzraudzības sistēmu un

⁶ OV C , , lpp.

⁷ OV C , , lpp.

⁸ OV C , , lpp.

⁹ OV C , , lpp.

Eiropas Sistēmisko risku komiteju, un 2009. gada 27. maija paziņojumā „Eiropas finanšu uzraudzība”¹¹ sniedza plašāku informāciju par iespējamo šādas jaunas uzraudzības sistēmas struktūru.

- (4) Eiropadome 2009. gada 19. jūnija secinājumos ieteica izveidot Eiropas Finanšu uzraudzības sistēmu, kurā būtu trīs jaunas Eiropas uzraudzības iestādes. Sistēmas mērķim būtu jābūt uzlabot valstu uzraudzības kvalitāti un konsekveni, stiprināt pārrobežu grupu uzraudzību un pieņemt vienotu Eiropas noteikumu kopumu, kas piemērojams visām vienotā tirgus finanšu iestādēm. Tā uzsvēra, ka Eiropas uzraudzības iestādēm būtu jāpiešķir uzraudzības pilnvaras attiecībā uz kredītreitingu aģentūrām, un aicināja Komisiju izstrādāt konkrētus priekšlikumus attiecībā uz to, kā nodrošināt to, ka Eiropas Finanšu uzraudzības sistēmai ir nozīmīga loma krīzes situācijās, uzsverot, ka Eiropas uzraudzības iestāžu pieņemtie lēmumi nedrīkstētu skart dalībvalstu fiskālos pienākumus.
- (5) Finanšu un ekonomiskā krīze ir radījusi reālus un nopietnus draudus iekšējā tirgus stabilitātei. Stabils un uzticamas finanšu sistēmas atjaunošana un saglabāšana ir absolūts priekšnoteikums, lai iekšējā tirgū saglabātu uzticēšanos un konsekveni un tādējādi saglabātu un uzlabotu nosacījumus pilnībā integrēta un darbotiespējīga finanšu pakalpojumu iekšējā tirgus izveidei. Turklāt dziļāk un plašāk integrēti finanšu tirgi rada labākas iespējas finansējuma un risku dažādošanai un tādējādi veicina tautsaimniecības spēju absorbēt satricinājumus.
- (6) Kopiena ir sasniegusi iespēju robežas tam, ko, ņemot vērā to statusu, iespējams paveikt ar Eiropas uzraudzības komitejām, kuras joprojām ir Komisijas padomdevējas struktūras. Kopienā vairs nevar turpināt pastāvēt situācija, kad nav mehānisma, kas nodrošinātu, ka valstu uzraudzības iestādes attiecībā uz pārrobežu iestādēm pieņem vispiemērotākos uzraudzības lēmumus; valstu uzraudzības iestāžu starpā nenotiek pietiekama sadarbība un informācijas apmaiņa; valstu iestāžu kopīgai rīcībai ir vajadzīgi sarežģīti pasākumi, ņemot vērā regulējuma un uzraudzības prasību neviendabīgumu; bieži vien vienīgā reālā iespēja Eiropas līmeņa problēmu risināšanai ir valsts līmeņa risinājumi; viens tiesību akts tiek interpretēts dažādos veidos. Eiropas Uzraudzības iestāžu sistēma būtu jāveido tā, lai novērstu šos trūkumus un nodrošinātu sistēmu, kas atbilst mērķim par stabilu un vienotu ES finanšu tirgu finanšu pakalpojumiem, apvienojot valstu uzraudzības iestādes spēcīgā Kopienas tīklā.
- (7) Eiropas Finanšu uzraudzības sistēma jāveido dalībvalstu un Kopienas uzraudzības iestāžu tīklam, atstājot parastos finanšu iestāžu uzraudzības uzdevumus dalībvalstu kompetencē un attiecīgi pārrobežu grupu uzraudzībā piešķirot lielāko nozīmi uzraudzības iestāžu kolēģijām. Būtu jāpanāk arī noteikumu par finanšu iestādēm un tirgiem labāka saskaņošana un konsekventa piemērošana Kopienā. Nepieciešams izveidot Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestādi, kā arī Eiropas Banku iestādi un Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi (Eiropas uzraudzības iestādes).
- (8) Eiropas uzraudzības iestādēm jāizstāj Eiropas Banku uzraudzītāju komiteja, kas izveidota ar Komisijas Lēmumu 2009/78/EK¹², Eiropas Apdrošināšanas un fondēto

¹⁰ COM(2009) 114.

¹¹ COM(2009) 252.

¹² OV L 24, 29.1.2009., 23. lpp.

pensiju uzraudzītāju komiteja, kas izveidota ar Komisijas Lēmumu 2009/79/EK¹³, un Eiropas Vērtspapīru regulatoru komiteja, kas izveidota ar Komisijas Lēmumu 2009/77/EK¹⁴, un jāuzņemas visi šo komiteju uzdevumi un pilnvaras. Nepieciešams skaidri noteikt katras iestādes darbības jomu. Nepieciešamības gadījumā, ņemot vērā institucionālus iemeslus vai EK līgumā noteiktos pienākumus, arī Komisijai jāiesaistās uzraudzības tīkla darbībā.

- (9) Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestādei (turpmāk „Iestāde”) jāveic pasākumi nolūkā uzlabot iekšējā tirgus darbību, jo īpaši nodrošinot augstu, efektīvu un atbilstīgu regulēšanas un uzraudzības līmeni, kad ņemtas vērā visu dalībvalstu dažādās intereses, aizsargāt apdrošinājumaņēmējus un citus saņēmējus, nodrošināt finanšu tirgu integritāti, efektivitāti un pienācīgu darbību, aizsargāt finanšu sistēmas stabilitāti un stiprināt starptautiskās uzraudzības koordināciju ar mērķi sniegt labumu ekonomikai kopumā, tostarp finanšu iestādēm un citām ieinteresētajām personām, patērētājiem un darbaņēmējiem. Lai Iestāde spētu sasniegt savus mērķus, ir nepieciešami un lietderīgi nodrošināt, ka Iestāde ir Kopienas iestāde ar juridiskas personas statusu, un tai jānodrošina juridiska, administratīva un finansiāla neatkarība.
- (10) Eiropas Kopienas Tiesa 2006. gada 2. maija spriedumā lietā C-217/04 (Apvienotā Karaliste pret Eiropas Parlamentu un Padomi)¹⁵, atzina, ka EK līguma 95. pants par pasākumu paredzēšanu, lai tuvinātu tiesību aktus, kuri attiecas uz iekšējā tirgus izveidi un darbību, ir atbilstīgs juridiskais pamats, lai paredzētu tādas „Kopienas iestādes izveidošanu, kuras uzdevums ir sniegt ieguldījumu saskaņošanas procesa īstenošanā”, ja šādai iestādei uzticētie uzdevumi ir cieši saistīti ar to tiesību aktu priekšmetu, ar kuriem tiek tuvināti dalībvalstu tiesību akti. Iestādes mērķis un uzdevumi — palīdzēt valstu uzraudzības iestādēm konsekventi interpretēt un piemērot Kopienas noteikumus un veicināt finanšu integrācijas nodrošināšanai nepieciešamo finanšu stabilitāti — ir cieši saistīti ar Kopienas *acquis communautaire* noteiktajiem mērķiem attiecībā uz finanšu pakalpojumu iekšējo tirgu. Tādējādi Iestāde jāveido, pamatojoties uz EK līguma 95. pantu.
- (11) Dalībvalstu uzraudzības iestāžu uzdevumus, tostarp attiecībā uz savstarpēju sadarbību un sadarbību ar Komisiju, nosaka šādi tiesību akti¹⁶: Padomes 1964. gada 25. februāra Direktīva 64/225/EEK par ierobežojumu atcelšanu attiecībā uz brīvību veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvību pārpadrošināšanas un retrocesijas jomā¹⁷, Padomes 1973. gada 24. jūlija Pirmā direktīva 73/239/EEK par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz uzņēmējdarbības sākšanu un veikšanu tiešās apdrošināšanas nozarē, kas nav dzīvības apdrošināšana¹⁸, Padomes 1973. gada 24. jūlija Direktīva 73/240/EEK, ar ko atceļ ierobežojumus attiecībā uz brīvību veikt

¹³ OV L 25, 29.1.2009., 28. lpp.

¹⁴ OV L 25, 29.1.2009, 18. lpp.

¹⁵ 44. punkts, vēl nav publicēts.

¹⁶ Jāatzīmē, ka direktīvas 64/225/EEK, 73/239/EEK, 73/240/EEK, 76/580/EEK, 78/473/EEK, 84/641/EEK, 87/344/EEK, 88/357/EEK, 1992/49/EEK, 1998/78/EK, 2001/17/EK, 2002/83/EK un 2005/68/EK veido daļu no pārstrādātās direktīvas „Maksātspēja II” (Grozīts priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārpadrošināšanas jomā (pārstrādāta redakcija) (COM(2008) 119 – C6-0231/2007 – 2007/0143(COD))), t.i., tiks atceltas no 2012. gada 1. novembra.

¹⁷ OV 56, 4.4.1964., 878. lpp.

¹⁸ OV L 228, 16.8.1973., 3. lpp.

uzņēmējdarbību tiešās apdrošināšanas jomā, kas nav dzīvības apdrošināšana¹⁹, Padomes 1976. gada 29. jūnija Direktīva 76/580/EEK, ar ko groza Direktīvu 73/239/EEK par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz uzņēmējdarbības sākšanu un veikšanu tiešās apdrošināšanas nozarē, kas nav dzīvības apdrošināšana²⁰, Padomes 1978. gada 30. maija Direktīva 78/473/EEK par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju Kopienas līdzapdrošināšanas jomā²¹, Padomes 1984. gada 10. decembra Direktīva 84/641/EEK, ar ko groza, jo īpaši attiecībā uz palīdzību tūristiem, Padomes Pirmo direktīvu 73/239/EEK par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz uzņēmējdarbības sākšanu un veikšanu tiešās apdrošināšanas nozarē, kas nav dzīvības apdrošināšana²², Padomes 1987. gada 22. jūnija Direktīva 87/344/EEK par normatīvo un administratīvo aktu saskaņošanu attiecībā uz juridisko izdevumu apdrošināšanu²³, Padomes 1988. gada 22. jūnija Otrā direktīva 88/357/EEK par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz tiešo apdrošināšanu, kas nav dzīvības apdrošināšana, par noteikumiem pakalpojumu sniegšanas brīvības efektīvākai izmantošanai un par grozījumiem Direktīvā 73/239/EEK²⁴, Padomes 1992. gada 18. jūnija Direktīva 92/49/EEK par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz tiešo apdrošināšanu, kas nav dzīvības apdrošināšana (Trešā nedzīvības apdrošināšanas direktīva)²⁵, Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 27. oktobra Direktīva 98/78/EK par apdrošināšanas grupu apdrošināšanas uzņēmumu papildu uzraudzību²⁶, Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 19. marta Direktīva 2001/17/EK par apdrošināšanas sabiedrību sanāciju un darbības izbeigšanu²⁷, Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 5. novembra Direktīva 2002/83/EK par dzīvības apdrošināšanu²⁸, Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 9. decembra Direktīva 2002/92/EK par apdrošināšanas starpniecību²⁹ un Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 3. jūnija Direktīva 2003/41/EK par papildpensijas kapitāla uzkrāšanas institūciju darbību un uzraudzību³⁰.

- (12) Šīs regulas darbības jomā spēkā esošie Kopienas tiesību akti ir arī Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 16. decembra Direktīva 2002/87/EK par papildu uzraudzību kredītiestādēm, apdrošināšanas uzņēmumiem un ieguldījumu sabiedrībām finanšu konglomerātos³¹, Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 26. oktobra Direktīva 2005/60/EK par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai³², un Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 23. septembra Direktīva 2002/65/EK par patēriņa finanšu pakalpojumu tālākpārdošanu³³.

¹⁹ OV L 228, 16.8.1973., 20. lpp.

²⁰ OV L 189, 13.7.1976., 13. lpp.

²¹ OV L 151, 7.6.1978., 25. lpp.

²² OV L 339, 27.12.1984., 21. lpp.

²³ OV L 185, 4.7.1987., 77. lpp.

²⁴ OV L 172, 4.7.1988., 1. lpp.

²⁵ OV L 228, 11.8.1992., 1. lpp.

²⁶ OV L 330, 5.12.1998., 1. lpp.

²⁷ OV L 110, 20.4.2001., 28. lpp.

²⁸ OV L 345, 19.12.2002., 1. lpp.

²⁹ OV L 9, 15.1.2003., 3. lpp.

³⁰ OV L 235, 23.9.2003., 10. lpp.

³¹ OV L 35, 11.2.2003., 1. lpp.

³² OV L 309, 25.11.2005., 15. lpp.

³³ OV L 271, 9.10.2002., 16. lpp.

- (13) Ir nepieciešams ieviest efektīvu instrumentu saskaņotu tehnisko standartu pieņemšanai finanšu pakalpojumu nozarē, lai, tostarp izmantojot vienotu noteikumu krājumu, nodrošinātu vienādus noteikumus un atbilstīgu aizsardzību apdrošinājuma ņēmējiem, citiem saņēmējiem un patērētājiem visā Eiropā. Tā kā Iestādei ir augsti specializētas zināšanas, ir efektīvi un lietderīgi tai uzticēt tehnisko standartu projektu izstrādi Kopienas tiesību aktos noteiktajās jomās, kas neietver politikas izvēles. Komisijai jāapstiprina šis tehnisko standartu projekts saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem, lai nodrošinātu tiem saistošu juridisku spēku. Tehnisko standartu projekti jāpieņem Komisijai. Tajos tiktu veikti grozījumi, ja, piemēram, tehnisko standartu projekts būtu nesaderīgs ar Kopienas tiesību aktiem, tajā nebūtu ievērots proporcionalitātes princips vai arī tas būtu pretrunā ar finanšu pakalpojumu iekšējā tirgus pamatprincipiem, kā noteikts Kopienas *acquis* finanšu pakalpojumu tiesību aktu jomā. Lai nodrošinātu šo standartu optimālu un savlaicīgu pieņemšanu, nepieciešams noteikt termiņu Komisijas lēmuma pieņemšanai par to apstiprināšanu.
- (14) Šajā regulā noteiktais tehnisko standartu izstrādes process neskar Komisijas tiesības pēc savas iniciatīvas pieņemt īstenošanas pasākumus atbilstoši Lamfalisi struktūras 2. līmeņa komitoloģijas procedūrām, kā noteikts attiecīgajos Kopienas tiesību aktos. Jautājumi, uz kuriem attiecas tehniskie standarti, neietver politikas lēmumus, un to saturu ierobežo 1. līmenī pieņemtie Kopienas tiesību akti. Standartu projekta izstrādes uzticēšana Iestādei nodrošina, ka tiek pilnībā izmantotas valstu uzraudzības iestāžu specializētās zināšanas.
- (15) Jomās, uz kurām neattiecas tehniskie standarti, Iestādei jāpiešķir pilnvaras izdot nesaistošas pamatnostādnes un ieteikumus par Kopienas tiesību aktu piemērošanu. Lai nodrošinātu pārredzamību un veicinātu valstu uzraudzības iestāžu atbilstību šīm pamatnostādnēm un ieteikumiem, valstu iestādēm jānosaka pienākums norādīt šādu pamatnostādņu un ieteikumu neizpildes iemeslus.
- (16) Pareiza un pilnīga Kopienas tiesību aktu piemērošana ir būtisks priekšnoteikums finanšu tirgu integritātes, efektivitātes un pienācīgas darbības nodrošināšanai, finanšu sistēmas stabilitātei un vienlīdzīgiem konkurences apstākļiem finanšu iestādēm Kopienā. Tāpēc nepieciešams izveidot mehānismu, kas nodrošinātu iespēju Iestādei rīkoties Kopienas tiesību aktu neprecīzas vai nepietiekamas piemērošanas gadījumos. Šis mehānisms jāpiemēro jomās, kurās Kopienas tiesību akti nosaka skaidras un bezierunu saistības.
- (17) Lai pienācīgi reaģētu uz gadījumiem, kad neprecīzi vai nepietiekami tiek piemēroti Kopienas tiesību akti, jāizmanto trīs posmu mehānisms. Pirmajā posmā Iestādei jāpiešķir pilnvaras izmeklēt iespējamus gadījumus, kad valstu iestādes uzraudzības darbā neprecīzi vai nepietiekami veic Kopienas tiesību aktos noteiktos pienākumus, un nobeigumā sagatavot ieteikumu.
- (18) Ja valsts iestāde neievēro ieteikumu, Komisijai jāpiešķir pilnvaras adresēt lēmumu attiecīgajai valsts uzraudzības iestādei, lai nodrošinātu atbilstību Kopienas tiesību aktiem, paredzot tiešas tiesiskās sekas, uz kurām var atsaukties dalībvalstu tiesās un iestādēs un kuras var īstenot saskaņā ar EK līguma 226. pantu.
- (19) Lai atrisinātu ārkārtas gadījumus, kad iesaistītā kompetentā iestāde ilgstoši kavējas veikt pasākumus, Iestādei jāpiešķir pilnvaras kā galējo risinājumu izmantot iespēju pieņemt konkrētām finanšu iestādēm adresētus lēmumus. Šis pilnvaras ir

izmantojamas tikai ārkārtas apstākļos, kad kompetentā iestāde neievēro tai adresētus lēmumus un kad Kopienas tiesību akti ir tieši piemērojami finanšu iestādēm atbilstīgi spēkā esošajām vai turpmākām ES regulām.

- (20) Ja pastāv būtiski apdraudējumi finanšu tirgu pienācīgai darbībai un integritātei vai finanšu sistēmas stabilitātei Kopienā, ir nepieciešama tūlītēja un saskaņota rīcība Kopienas līmenī. Tāpēc Iestādei jāpiešķir tiesības pieprasīt valstu uzraudzības iestādēm veikt īpašus pasākumus, lai novērstu ārkārtas situāciju. Tā kā ārkārtas situācijas noteikšana ir saistīta ar augstu piesardzības līmeni, šīs pilnvaras jāuztic Komisijai. Lai nodrošinātu efektīvu rīcību ārkārtas situācijā, kad valstu uzraudzības iestādes neveic pasākumus, Iestādei jāpiešķir pilnvaras kā galējo risinājumu izmantot iespēju pieņemt finanšu iestādēm tieši adresētus lēmumus tām tieši piemērojamās Kopienas tiesību aktu darbības jomās nolūkā mazināt krīzes sekas un atjaunot uzticību tirgiem.
- (21) Lai nodrošinātu efektīvu un konstruktīvu uzraudzību un samērīgi ņemtu vērā dažādu dalībvalstu uzraudzības iestāžu viedokļus, Iestādei jāspēj izšķirt strīdi starp šīm iestādēm, tostarp uzraudzības iestāžu kolēģijās, pieņemot saistošus lēmumus. Jānosaka samierināšanas posms, kura laikā valstu uzraudzības iestādes var panākt vienošanos. Iestādes kompetencē jāietver strīdi par procesuāliem pienākumiem sadarbības procesā, kā arī par Kopienas tiesību aktu interpretāciju un piemērošanu, pieņemot uzraudzības lēmumus. Jāizmanto pašreizējie samierināšanas mehānismi, kas noteikti nozaru tiesību aktos. Ja attiecīgās valstu uzraudzības iestādes neveic pasākumus, Iestādei jāpiešķir pilnvaras kā galējo risinājumu izmantot iespēju pieņemt finanšu iestādēm tieši adresētus lēmumus tām tieši piemērojamās Kopienas tiesību aktu darbības jomās.
- (22) Uzraudzības iestāžu kolēģijām ir liela nozīme efektīvas, konstruktīvas un konsekventas pārrobežu finanšu iestāžu uzraudzības nodrošināšanā. Iestādei jānodrošina neierobežotas līdzdalības tiesības uzraudzības iestāžu kolēģijās ar nolūku racionalizēt kolēģiju darbību un informācijas apmaiņas procesu kolēģijās un veicināt kolēģiju konvergenci un konsekveni attiecībā uz Kopienas tiesību aktu piemērošanu.
- (23) Uzdevumu un pienākumu deleģēšana var būt lietderīgs instruments uzraudzības iestāžu tīkla darbībā, lai samazinātu uzraudzības pienākumu dublēšanos, veicinātu sadarbību un tādējādi racionalizētu uzraudzības procesu, kā arī mazinātu finanšu iestādēm radīto slogu. Tāpēc regulai jānosaka skaidrs pamats šādi deleģēšanai. Uzdevumu deleģēšana nozīmē to, ka uzdevumus atbildīgās iestādes vietā veic cita uzraudzības iestāde, bet deleģējošā iestāde joprojām ir atbildīga par uzraudzības lēmumiem. Deleģējot pienākumus, valsts uzraudzības iestāde — iestāde, kurai pienākums deleģēts, — patstāvīgi var pieņemt lēmumus attiecībā uz noteiktiem uzraudzības aspektiem citas valsts uzraudzības iestādes vietā. Deleģēšana jāveic saskaņā ar principu, ka uzraudzības pienākumu uzdod uzraudzības iestādei, kura vislabāk spēj īstenot pasākumus attiecīgajā gadījumā. Pienākumu pārdale var būt nepieciešama, piemēram, tādu iemeslu dēļ, kas saistīti ar apjomradītiem vai diversifikācijas radītiem ietaupījumiem, konsekvences nodrošināšanu grupu uzraudzībā un optimālu valstu uzraudzības iestāžu tehnisko zināšanu izmantošanu. Attiecīgajos Kopienas tiesību aktos var plašāk noteikt pienākumu pārdales principus, pamatojoties uz nolīgumu. Iestādei, izmantojot visus iespējamus līdzekļus, jāveicina deleģēšanas nolīgumu slēgšana starp valstu uzraudzības iestādēm. Iestāde iepriekš jāinformē par paredzētajiem deleģēšanas nolīgumiem, lai tā attiecīgā gadījumā varētu sniegt atzinumu. Iestādei jāveic centralizēta šādu nolīgumu publicēšana, lai visām

iesaistītajām personām nodrošinātu savlaicīgu, pārredzamu un viegli pieejamu informāciju par nolīgumiem.

- (24) Iestādei aktīvi jāveicina uzraudzības konverģence Kopienā ar nolūku izveidot kopēju uzraudzības kultūru.
- (25) Salīdzinoša novērtēšana ir efektīvs un lietderīgs paņēmieni konsekvences veicināšanai finanšu uzraudzības iestāžu tīklā. Tāpēc Iestādei jāizstrādā metodoloģiski pamatprincipi attiecībā uz šādu novērtēšanu, un regulāri tā jāīsteno. Veicot novērtēšanu, uzmanība jāpievērš ne tikai uzraudzības prakses konverģencei, bet arī uzraudzības iestāžu spējai sasniegt augstus uzraudzības rezultātus, kā arī valstu uzraudzības iestāžu neatkarībai.
- (26) Iestādei aktīvi jāveicina saskaņoti uzraudzības pasākumi Kopienā, jo īpaši situācijās, kad nelabvēlīgi notikumi var apdraudēt finanšu tirgu pienācīgu darbību un integritāti vai finanšu sistēmas stabilitāti Kopienā. Ņemot vērā Iestādei piešķirtās pilnvaras veikt pasākumus ārkārtas situācijās, tai jāuztic arī vispārējas koordinēšanas funkcija Eiropas Finanšu uzraudzības sistēmā. Veicot pasākumus, Iestādei jāpievērš īpaša uzmanība tam, lai tiktu nodrošināta vienmērīga visas būtiskās informācijas plūsma starp valstu uzraudzības iestādēm.
- (27) Lai nodrošinātu finanšu stabilitāti, ir savlaicīgi jānosaka tendences, iespējamie riski un apdraudējumi mikrouzraudzības, kā arī starpvalstu un starpnozaru līmenī. Iestādei jāuzrauga un jānovērtē šādi notikumi savā kompetences jomā un, ja nepieciešams, regulāri vai īpašos gadījumos jāinformē Eiropas Parlaments, Padome, Komisija, citas Eiropas uzraudzības iestādes un Eiropas Sistēmisko risku komiteja. Iestādei jāveic arī Kopienas līmeņa spriedzes pārbaužu koordinēšana, lai novērtētu finanšu iestāžu noturību pret nelabvēlīgiem notikumiem tirgū, nodrošinot, lai attiecībā uz šādām pārbaudēm valstu līmenī tiktu piemērotas pēc iespējas konsekvētākas metodes.
- (28) Ņemot vērā finanšu pakalpojumu globalizāciju un starptautisko standartu pieaugošo nozīmību, Iestādei jāveicina dialogs un sadarbība ar uzraudzības iestādēm ārpus Kopienas. Tā pilnībā ņem vērā Eiropas iestāžu pašreizējos uzdevumus un kompetenci attiecībās ar iestādēm ārpus Kopienas un starptautiskos forumos.
- (29) Iestāde savā kompetences jomā ir neatkarīga padomdevēja iestāde Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai. Tai jāsniedz atzinumi par apvienošanās un pārņemšanas darījumu novērtēšanu saskaņā ar Direktīvu 92/49/EK, Direktīvu 2002/83/EK un Direktīvu 2005/68/EK, kurās grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2007/44/EK.
- (30) Lai efektīvi veiktu savus pienākumus, Iestādei jābūt tiesībām pieprasīt visu nepieciešamo informāciju. Lai izvairītos no finanšu iestāžu ziņošanas pienākumu dublēšanās, attiecīgo informāciju parasti jāsniedz valsts uzraudzības iestādei, kas ir visciešāk saistīta ar finanšu tirgiem un iestādēm. Tomēr Iestādei jābūt tiesībām pieprasīt informāciju tieši no finanšu iestādēm un citām personām, ja valsts uzraudzības iestāde savlaicīgi nesniedz vai nevar sniegt šādu informāciju. Dalībvalstu iestādēm jānosaka pienākums sniegt atbalstu Iestādei šādu tiešu pieprasījumu izpildē.
- (31) Cieša sadarbība starp Iestādi un Eiropas Sistēmisko risku komiteju ir būtiska, lai nodrošinātu efektīvu Eiropas Sistēmisko risku komitejas darbību un tās brīdinājumu un ieteikumu izpildi. Iestādei jānodrošina būtiskas informācijas apmaiņa ar Eiropas

Sistēmisko risku komiteju. Informācija par konkrētiem uzņēmumiem būtu sniedzama tikai pēc pamatota pieprasījuma. Pēc Iestādei vai valsts uzraudzības iestādei adresētu Eiropas Sistēmisko risku komitejas brīdinājumu vai ieteikumu saņemšanas Iestādei jānodrošina turpmākie pasākumi.

- (32) Attiecīgā gadījumā Iestādei jāapspriežas ar ieinteresētajām personām par tehniskiem standartiem, pamatnostādņem un ieteikumiem un jānodrošina tām pienācīga iespēja sniegt komentārus par ierosinātajiem pasākumiem. Efektivitātes nodrošināšanas labad šādam nolūkam jāizveido Apdrošināšanas, pārapirošināšanas un fondēto pensiju nozares ieinteresēto personu grupa, kurā būtu proporcionāli pārstāvētas Kopienas apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrības un pensiju fondi (tostarp pēc vajadzības institucionālie ieguldītāji un citas finanšu iestādes, kas pašas izmanto finanšu pakalpojumus), to darbinieki, patērētāji un citi privātie apdrošināšanas, pārapirošināšanas un fondēto pensiju pakalpojumu lietotāji, tostarp MVU. Apdrošināšanas, pārapirošināšanas un fondēto pensiju nozares ieinteresēto personu grupai aktīvi jāsadarbojas ar citām finanšu pakalpojumu lietotāju grupām, ko izveidojusi Komisija vai kas izveidotas saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem.
- (33) Dalībvalstis uzņemas lielāko atbildību par finanšu stabilitātes saglabāšanu krīzes pārvarēšanas laikā, jo īpaši attiecībā uz atsevišķu grūtībās nonākušu finanšu iestāžu stabilizēšanu un atveseļošanu. Iestādes īstenotie pasākumi ārkārtas vai izšķiršanas situācijās, kas ietekmē finanšu iestādes stabilitāti, nedrīkst skart dalībvalstu fiskālos pienākumus. Jāizveido mehānisms, kas nodrošinātu iespēju dalībvalstīm izmantot šo aizsargpasākumu un iesniegt jautājumu Padomei lēmuma pieņemšanai. Ņemot vērā dalībvalstu īpašos pienākumus šajā sakarā, ir lietderīgi uzdot šo uzdevumu Padomei.
- (34) Lēmumu pieņemšanas procedūrās Iestādei jāievēro Kopienas tiesību akti un vispārēji principi attiecībā uz taisnīgu procesu un pārredzamību. Pilnībā jānodrošina to personu tiesības tikt uzklausītām, kurām Iestāde adresējusi savus lēmumus. Iestādes pieņemtie noteikumi ir Kopienas tiesību aktu neatņemama sastāvdaļa.
- (35) Iestādes galvenajai lēmējinstīcijai ir jābūt Uzraudzības padomei, kurā piedalās dalībvalstu attiecīgo valsts uzraudzības iestāžu vadītāji un kuru vada Iestādes priekšsēdētājs. Novērotāju statusā jāpiedalās Komisijas, Eiropas Sistēmisko risku komitejas un pārējo divu Eiropas uzraudzības iestāžu pārstāvjiem. Uzraudzības padomes locekļiem jābūt neatkarīgiem un jārīkojas tikai Kopienas interesēs. Attiecībā uz vispārīgām darbībām, tostarp darbībām, kas ir saistītas ar tehnisko standartu, pamatnostādņu un ieteikumu pieņemšanu, kā arī budžeta pasākumiem, ir atbilstoši piemērot EK līguma noteikumus par kvalificētu vairākumu, bet pārējo lēmumu pieņemšanai nepieciešams vienkāršs balsu vairākums. Lietas saistībā ar strīdiem starp valstu uzraudzības iestādēm jāizskata komisijai ar ierobežotām funkcijām.
- (36) Valdei, kuru veido Iestādes priekšsēdētājs, valstu uzraudzības iestāžu un Komisijas pārstāvji, jānodrošina, ka Iestāde pilda savus pienākumus un veic tai uzticētos uzdevumus. Valdei jāpiešķir nepieciešamās pilnvaras, lai tā cita starpā varētu ierosināt ikgadējo un daudzgadu darba programmu, īstenot noteiktas budžeta pilnvaras, apstiprināt Iestādes personāla politikas plānu, pieņemt īpašus noteikumus par piekļuvi dokumentiem un pieņemt gada pārskatu.

- (37) Iestādi jāpārstāv uz pilnu slodzi nodarbinātam priekšsēdētājam, ko atklātā konkursā izvēlas Uzraudzības padome. Iestādes vadība jāuztic izpilddirektoram, kurš bez balsstiesībām var piedalīties Uzraudzības padomes un valdes sanāksmēs.
- (38) Lai nodrošinātu Eiropas uzraudzības iestāžu darbības konsekveni starpnozaru līmenī, šīm iestādēm cieši jāsadarbojas Apvienotajā Eiropas uzraudzības iestāžu komitejā un attiecīgā gadījumā jāpanāk kopēja nostāja. Apvienotajai Eiropas uzraudzības iestāžu komitejai jāuzņemas visas Apvienotās finanšu konglomerātu komitejas funkcijas. Nepieciešamības gadījumā tiesību akti, kas ir arī Eiropas Banku iestādes vai Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes kompetences jomā, paralēli jāpieņem arī attiecīgajām Eiropas uzraudzības iestādēm.
- (39) Ir jānodrošina, lai personas, kuras skar Iestādes pieņemtie lēmumi, varētu izmantot nepieciešamos aizsardzības līdzekļus. Lai efektīvi aizsargātu personu tiesības un procesuālās ekonomijas dēļ, gadījumos, kad Iestādei ir piešķirtas lēmumu pieņemšanas pilnvaras, personām jānodrošina tiesības vērsties Apelācijas padomē. Lai nodrošinātu efektivitāti un konsekveni, Apelācijas padomei jābūt visu trīs Eiropas uzraudzības iestāžu apvienotai struktūrvienībai, kas ir neatkarīga no to administratīvajām un regulatīvajām struktūrām. Apelācijas padomes lēmumu jābūt iespējams pārsūdzēt Pirmās instances tiesā un Eiropas Kopienu Tiesā.
- (40) Lai garantētu pilnīgu autonomiju un neatkarību, Iestādei jāpiešķir autonomas budžets, kurā ieņēmumi galvenokārt tiktu gūti no valstu uzraudzības iestāžu obligātajām iemaksām un no Eiropas Savienības vispārējā budžeta. Attiecībā uz Kopienas ieguldījumu ir jāpiemēro Kopienas budžeta procedūra. Finanšu pārskatu revīzija jāveic Revīzijas palātai.
- (41) Iestādei jāpiemēro Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 25. maija Regula (EK) Nr. 1073/1999 par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*)³⁴. Iestādei arī jāpievienojas 1999. gada 25. maija Eiropas Parlamenta, Eiropas Savienības Padomes un Eiropas Kopienu Komisijas iestāžu nolīgumam par iekšējo izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*)³⁵.
- (42) Lai nodrošinātu atvērtu un pārredzamu nodarbinātības kārtību un vienlīdzīgu attieksmi pret darbiniekiem, Iestādes darbiniekiem jāpiemēro Eiropas Kopienu Civildienesta noteikumi un Eiropas Kopienu pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtība³⁶.
- (43) Ir būtiski aizsargāt komercnoslēpumus un citu konfidenciālu informāciju. Tāpat jāaizsargā arī tās informācijas konfidencialitāte, ar kuru apmainās uzraudzības iestāžu tīklā.
- (44) Personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi regulē Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīva 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti³⁷ un Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. decembra Regula (EK) Nr. 45/2001 par fizisku personu

³⁴ OV L 136, 31.5.1999., 1. lpp.

³⁵ OV L 136, 31.5.1999., 15. lpp.

³⁶ OV L 56, 4.3.1968., 1. lpp.

³⁷ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti³⁸, kuras ir pilnībā piemērojamas šīs regulas vajadzībām.

- (45) Lai nodrošinātu Iestādes darbības pārredzamību, Iestādei jāpiemēro Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem³⁹.
- (46) Valstīm, kuras nav Eiropas Savienības dalībvalstis, jāļauj piedalīties Iestādes darbībā atbilstīgi attiecīgiem nolīgumiem, kas jānoslēdz Kopienai.
- (47) Šīs regulas mērķus, proti, iekšējā tirgus darbības uzlabošanu, nodrošinot augstu, efektīvu un konsekventu uzraudzības regulējuma un uzraudzības līmeni, apdrošinājuma ņēmēju un citu saņēmēju aizsardzību, finanšu tirgu integritātes, efektivitātes un pienācīgas darbības aizsardzību, finanšu sistēmas stabilitātes saglabāšanu un starptautiskās uzraudzības koordināciju, nav iespējams pietiekamā mērā sasniegt dalībvalstu līmenī, un tādējādi rīcības mēroga dēļ šie mērķi ir labāk sasniedzami Kopienas līmenī, tāpēc Kopiena var noteikt pasākumus atbilstoši subsidiaritātes principam, kā noteikts EK līguma 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šī regula nepārsniedz to, kas ir vajadzīgs minēto mērķu sasniegšanai.
- (48) Iestāde pārņem visus Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju uzraudzītāju komitejas pašreizējos uzdevumus un pilnvaras, tāpēc jāatceļ Komisijas 2009. gada 23. janvāra Lēmums 2009/78/EK, ar ko izveido Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju uzraudzītāju komiteju, un attiecīgi jāgroza Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums .../.../EK, ar ko izveido Kopienas programmu īpašu pasākumu atbalstam finanšu pakalpojumu, finanšu pārskatu un revīzijas jomā.
- (49) Ir lietderīgi noteikt termiņu šīs regulas piemērošanai, lai nodrošinātu, ka Iestāde ir pienācīgi sagatavojusies darbības uzsākšanai, un lai nodrošinātu Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju uzraudzītāju komitejas netraucētu aizstāšanu,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

I N O D A Ļ A ***IZVEIDE UN JURIDISKAIS STATUSS***

1. pants *Izveide un darbības joma*

1. Ar šo regulu izveido Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestādi (turpmāk „Iestāde”).
2. Iestādes darbību regulē Direktīva 64/225/EEK, Direktīva 73/239/EEK, Direktīva 73/240/EEK, Direktīva 76/580/EEK, Direktīva 78/473/EEK, Direktīva 84/641/EEK, Direktīva 87/344/EEK, Direktīva 88/357/EEK, Direktīva 92/49/EEK, Direktīva 98/78/EK, Direktīva 2001/17/EK, Direktīva 2002/83/EK, Direktīva 2002/92/EK,

³⁸ OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.

³⁹ OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.

Direktīva 2003/41/EK, Direktīva 2002/87/EK, Direktīva 2005/68/EK, Direktīva 2007/44/EK, Direktīva 2005/60/EK, Direktīva 2002/65/EK, tostarp visas direktīvas, regulas un lēmumi, kas pamatojas uz minētajiem tiesību aktiem, kā arī visi turpmāk pieņemti Kopienas tiesību akti, ar ko nosaka Iestādes uzdevumus.

3. Šīs regulas noteikumi neskar Komisijas pilnvaras, jo īpaši EK līguma 226. pantā noteiktās pilnvaras nodrošināt atbilstību Kopienas tiesību aktiem.
4. Iestādes mērķis ir veicināt: i) iekšējā tirgus darbības uzlabošanu, jo īpaši nodrošinot augstu, efektīvu un konsekventu regulēšanas un uzraudzības līmeni; ii) apdrošinājuma ņēmēju un citu saņēmēju aizsardzību; iii) finanšu tirgu integritātes, efektivitātes un pienācīgas darbības nodrošināšanu; iv) finanšu sistēmas stabilitātes aizsargāšanu un v) starptautiskās uzraudzības koordinācijas uzlabošanu. Šajā nolūkā Iestāde sekmē iepriekš 1. panta 2. punktā minēto Kopienas tiesību aktu konsekventu, efektīvu un konstruktīvu piemērošanu, veicinot uzraudzības konvergenci un sniedzot atzinumus Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai.
5. Iestāde ir daļa no Eiropas Finanšu uzraudzības sistēmas (turpmāk „EFUS”), kas darbojas kā uzraudzības iestāžu tīkls, kā plašāk noteikts 39. pantā.
6. Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestāde sadarbojas ar Eiropas Sistēmisko risku komiteju (turpmāk „ESRK”) atbilstoši šīs regulas 21. panta noteikumiem.

2. pants *Definīcijas*

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) „finanšu iestādes” ir „apdrošināšanas uzņēmumi”, kā definēts Direktīvā 98/78/EK, „pārāpdrošināšanas uzņēmumi”, kā definēts Direktīvā 2005/68/EK, „papildpensijas kapitāla uzkrāšanas institūcijas”, uz ko attiecas Direktīva 2003/41/EK, un „finanšu konglomerāti”, kā definēts Direktīvā 2002/87/EK;
- 2) „valstu uzraudzības iestādes” ir valsts iestādes, kam ar normatīvajiem aktiem ir piešķirtas pilnvaras uzraudzīt apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas uzņēmumu vai papildpensijas kapitāla uzkrāšanas institūciju darbību.

3. pants *Juridiskais statuss*

1. Iestāde ir Kopienas struktūra ar juridiskas personas statusu.
2. Visās dalībvalstīs Iestādei ir visplašākā tiesībspēja, ko dalībvalstu tiesību akti piešķir juridiskām personām. Iestāde jo īpaši var iegādāties vai pārdot kustamu un nekustamu īpašumu un būt puse tiesas procesā.
3. Iestādi pārstāv tās priekšsēdētājs.

4. pants
Sastāvs

Iestādi veido:

- 1) Uzraudzības padome, kura veic 28. pantā noteiktos uzdevumus;
- 2) valde, kura veic 32. pantā noteiktos uzdevumus;
- 3) priekšsēdētājs, kurš veic 33. pantā noteiktos uzdevumus;
- 4) izpilddirektors, kurš veic 38. pantā noteiktos uzdevumus;
- 5) Apelācijas padome, kā noteikts 44. pantā, kura veic 46. pantā noteiktos uzdevumus.

5. pants
Atrašanās vieta

Iestādes atrašanās vieta ir Frankfurtē.

II NODAĻA
IESTĀDES UZDEVUMI UN PILNVARAS

6. pants
Iestādes uzdevumi un pilnvaras

1. Iestādes uzdevumi ir:

- a) veicināt augstas kvalitātes kopēju reglamentējošu un uzraudzības standartu un prakses noteikšanu, jo īpaši sniedzot atzinumus Kopienas iestādēm un izstrādājot pamatnostādnes, ieteikumus un tehnisko standartu projektus, pamatojoties uz 1. panta 2. punktā minētajiem tiesību aktiem;
- b) veicināt Kopienas tiesību aktu konsekventu piemērošanu, jo īpaši veidojot kopēju uzraudzības kultūru, nodrošinot 1. panta 2. punktā minēto tiesību aktu konsekventu, efektīvu un konstruktīvu piemērošanu, novēršot regulatīvo patvaļu, veicot starpnieka funkciju un izšķirot strīdus starp valstu uzraudzības iestādēm, veicinot uzraudzības iestāžu kolēģiju konsekventu darbību un veicot pasākumus ārkārtas situācijās;
- c) veicināt uzdevumu un pienākumu deleģēšanu starp valstu uzraudzības iestādēm;
- d) cieši sadarboties ar ESRK, jo īpaši sniedzot ESRK informāciju, kas tai ir nepieciešama uzticēto uzdevumu izpildei, un nodrošinot turpmākus pasākumus pēc ESRK brīdinājumiem un ieteikumiem;
- e) veikt valstu uzraudzības iestāžu salīdzinošās novērtēšanas analīzi, lai veicinātu uzraudzības rezultātu konsekvenci;

- f) uzraudzīt un novērtēt tirgus norises savā kompetences jomā;
 - g) veikt jebkurus citus šajā regulā vai 1. panta 2. punktā minētajos tiesību aktos noteiktos īpašos uzdevumus.
2. Lai veiktu 1. punktā noteiktos uzdevumus, Iestādei tiek piešķirtas šajā regulā noteiktās pilnvaras, jo īpaši pilnvaras:
- a) izstrādāt tehnisko standartu projektu 7. pantā noteiktos īpašos gadījumos;
 - b) pieņemt pamatnostādnes un ieteikumus, kā noteikts 8. pantā;
 - c) sniegt ieteikumus īpašos gadījumos, kā noteikts 9. panta 3. punktā;
 - d) īpašos gadījumos, kas noteikti 10. un 11. pantā, pieņemt atsevišķus valstu uzraudzības iestādēm adresētus lēmumus;
 - e) īpašos gadījumos, kas noteikti 9. panta 6. punktā, 10. panta 3. punktā un 11. panta 4. punktā, pieņemt atsevišķus finanšu iestādēm adresētus lēmumus;
 - f) sniegt atzinumus Eiropas Parlamentam, Padomei vai Komisijai, kā noteikts 19. pantā.
3. Iestāde īsteno visas ekskluzīvās uzraudzības pilnvaras pār iestādēm Kopienā vai ekonomiskām darbībām Kopienā, kas tai piešķirtas saskaņā ar 1. panta 2. punktā minētajiem tiesību aktiem.

Šim nolūkam Iestādei tiek piešķirtas atbilstīgas izmeklēšanas un izpildes pilnvaras, kā noteikts attiecīgajos tiesību aktos, kā arī tiesības iekasēt maksu.

7. pants *Tehniskie standarti*

1. Iestāde var izstrādāt tehniskos standartus jomās, kas īpaši noteiktas 1. panta 2. punktā minētajos tiesību aktos. Iestāde iesniedz izstrādāto standartu projektu Komisijai apstiprināšanai.

Pirms standartu projekta iesniegšanas Komisijai Iestāde, ja nepieciešams, organizē tehnisko standartu atklātu sabiedrisko apspriešanu un izvērtē iespējamās saistītās izmaksas un ieguvumus.

Trīs mēnešu laikā pēc standartu projekta saņemšanas Komisija pieņem lēmumu par standartu projekta apstiprināšanu vai neapstiprināšanu. Komisija var pagarināt šo termiņu par vienu mēnesi. Ņemot vērā Kopienas intereses, Komisija var apstiprināt standartu projektu daļēji vai ar grozījumiem.

Ja Komisija neapstiprina standartus vai apstiprina tos daļēji vai ar grozījumiem, tā informē Iestādi par attiecīgā lēmuma iemesliem.

2. Komisija pieņem standartus, izmantojot regulas vai lēmumus, ko publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

8. pants
Pamatnostādnes un ieteikumi

Lai Eiropas Finanšu uzraudzības sistēmā ieviestu konsekventu, efektīvu un konstruktīvu uzraudzības praksi un nodrošinātu kopēju, vienveidīgu un konsekventu Kopienas tiesību aktu piemērošanu, Iestāde pieņem pamatnostādnes un ieteikumus, kas adresēti valstu uzraudzības iestādēm vai finanšu iestādēm.

Valstu uzraudzības iestādes dara visu iespējamo, lai ievērotu šādas pamatnostādnes un ieteikumus.

Ja valsts uzraudzības iestāde nepiemēro šādas pamatnostādnes vai ieteikumus, tā informē Iestādi par nepiemērošanas iemesliem.

9. pants
Kopienas noteikumu konsekventa piemērošana

1. Ja valsts uzraudzības iestāde nepareizi piemēro 1. panta 2. punktā minētos tiesību aktus, jo īpaši nenodrošina to, ka finanšu iestāde ievēro minētajos tiesību aktos noteiktās prasības, Iestādei ir tiesības izmantot šā panta 2., 3. un 6. punktā noteiktās pilnvaras.
2. Pēc vienas vai vairāku valstu uzraudzības iestāžu pieprasījuma, Komisijas pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas un pēc iesaistītās valsts uzraudzības iestādes informēšanas Iestāde var izmeklēt iespējamās Kopienas tiesību aktu nepareizas piemērošanas gadījumus.

Neskarot 20. pantā noteiktās pilnvaras, valsts uzraudzības iestāde nekavējoties sniedz Iestādei visu informāciju, ko Iestāde uzskata par nepieciešamu izmeklēšanas veikšanai.

3. Ne vēlāk kā divu mēnešu laikā pēc izmeklēšanas sākšanas Iestāde var sniegt iesaistītajai valsts uzraudzības iestādei ieteikumu, norādot pasākumus, kas veicami, lai nodrošinātu atbilstību Kopienas tiesību aktiem.

Desmit darbdienu laikā pēc ieteikuma saņemšanas valsts uzraudzības iestāde informē Iestādi par pasākumiem, ko tā ir veikusi vai plāno veikt, lai nodrošinātu atbilstību Kopienas tiesību aktiem.

4. Ja viena mēneša laikā pēc Iestādes ieteikuma saņemšanas valsts uzraudzības iestāde nenodrošina atbilstību Kopienas tiesību aktiem, Komisija, pamatojoties uz Iestādes sniegto informāciju, vai pēc savas iniciatīvas var pieņemt lēmumu, pieprasot valsts uzraudzības iestādei veikt nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu atbilstību Kopienas tiesību aktiem.

Komisija pieņem šādu lēmumu ne vēlāk kā trīs mēnešu laikā pēc ieteikuma pieņemšanas. Komisija var pagarināt šo termiņu par vienu mēnesi.

Komisija nodrošina, ka tiek ievērotas iestāžu, kurām adresēts lēmums, tiesības tikt uzklautām.

Iestāde un valstu uzraudzības iestādes sniedz Komisijai visu nepieciešamo informāciju.

5. Valsts uzraudzības iestāde desmit darbdienu laikā pēc 4. punktā minētā lēmuma saņemšanas informē Komisiju un Iestādi par pasākumiem, ko tā ir veikusi vai plāno veikt, lai izpildītu Komisijas lēmumu.
6. Neskarot EK līguma 226. pantā noteiktās Komisijas pilnvaras, ja valsts uzraudzības iestāde noteiktajā termiņā nepilda šā panta 4. punktā minēto lēmumu un ja savlaicīgi ir jānovērš valsts uzraudzības iestādei adresēta lēmuma neizpilde, lai saglabātu vai atjaunotu neitrālus konkurences apstākļus tirgū vai nodrošinātu finanšu sistēmas pienācīgu darbību un integritāti, gadījumos, kad 1. panta 2. punktā minēto tiesību aktu attiecīgās prasības ir tieši piemērojamas finanšu iestādēm, Iestāde var pieņemt atsevišķu finanšu iestādei adresētu lēmumu, pieprasot veikt nepieciešamos pasākumus, lai tā izpildītu pienākumus saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem, tostarp attiecībā uz jebkādas darbības pārtraukšanu.

Iestādes lēmums atbilst Komisijas lēmumam, kas pieņemts saskaņā ar 4. punktu.

7. Saskaņā ar 6. punktu pieņemtie lēmumi ir noteicošie attiecībā uz valstu uzraudzības iestāžu iepriekš pieņemtiem lēmumiem par to pašu jautājumu.

Valstu uzraudzības iestāžu veiktie pasākumi saistībā ar jautājumiem, uz kuriem attiecas saskaņā ar 4. vai 6. punktu pieņemtie lēmumi, atbilst šiem lēmumiem.

10. pants

Rīcība ārkārtas situācijās

1. Attīstoties tādiem nelabvēlīgiem notikumiem, kas var būtiski apdraudēt finanšu tirgu pienācīgu darbību un integritāti vai Kopienas finanšu sistēmas vai tās daļas stabilitāti, Komisija pēc savas iniciatīvas vai pēc Iestādes, Padomes vai ESRK pieprasījuma var pieņemt Iestādei adresētu lēmumu, šīs regulas vajadzībām nosakot ārkārtas situācijas esību.
2. Ja Komisija ir pieņēmusi lēmumu saskaņā ar 1. punktu, Iestāde var pieņemt atsevišķus lēmumus, pieprasot valstu uzraudzības iestādēm veikt nepieciešamos pasākumus saskaņā ar 1. panta 2. punktā minētajiem tiesību aktiem, lai novērstu riskus, kas var apdraudēt finanšu tirgu pienācīgu darbību un integritāti vai finanšu sistēmas vai tās daļas stabilitāti, nodrošinot, ka finanšu iestādes un valstu uzraudzības iestādes izpilda minētajos tiesību aktos noteiktās prasības.
3. Neskarot Komisijas pilnvaras saskaņā ar EK līguma 226. pantu, ja valsts uzraudzības iestāde noteiktajā termiņā nepilda 2. punktā minēto Iestādes lēmumu, gadījumos, kad 1. panta 2. punktā minēto tiesību aktu attiecīgās prasības ir tieši piemērojamas finanšu iestādēm, Iestāde var pieņemt atsevišķu finanšu iestādei adresētu lēmumu, pieprasot veikt nepieciešamos pasākumus, lai tā izpildītu pienākumus saskaņā ar minētajiem tiesību aktiem, tostarp attiecībā uz jebkādas darbības pārtraukšanu.
4. Saskaņā ar 3. punktu pieņemtie lēmumi ir noteicošie attiecībā uz valstu uzraudzības iestāžu iepriekš pieņemtiem lēmumiem par to pašu jautājumu.

Valstu uzraudzības iestāžu veiktie pasākumi saistībā ar jautājumiem, uz kuriem attiecas saskaņā ar 2. vai 3. punktu pieņemtie lēmumi, atbilst šiem lēmumiem.

11. pants

Strīdu izšķiršana starp valstu uzraudzības iestādēm

1. Neskarot 9. pantā noteiktās pilnvaras, ja valsts uzraudzības iestāde nepiekrīt procedūrai vai citas valsts uzraudzības iestādes darbībai vai bezdarbībai jomās, kurās 1. panta 2. punktā noteiktie tiesību akti paredz vairāku dalībvalstu uzraudzības iestāžu sadarbību, koordināciju vai kopīga lēmuma pieņemšanu, Iestāde pēc vienas vai vairāku iesaistīto valstu uzraudzības iestāžu pieprasījuma var palīdzēt iestādēm panākt vienošanos saskaņā ar 2. punktā noteikto procedūru.
2. Iestāde nosaka valstu uzraudzības iestāžu samierināšanas termiņu, ņemot vērā 1. panta 2. punktā minētajos tiesību aktos noteiktos attiecīgos laikposmus un jautājuma sarežģītību un steidzamību.
3. Ja samierināšanas posma beigās iesaistītās valstu uzraudzības iestādes nav panākušas vienošanos, Iestāde var pieņemt lēmumu, pieprasot tām veikt īpašus pasākumus vai atturēties no to veikšanas, lai izšķirtu strīdus saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem.
4. Neskarot EK līguma 226. pantā noteiktās Komisijas pilnvaras, ja valsts uzraudzības iestāde nepilda Iestādes lēmumu un tādējādi nenodrošina finanšu iestādes atbilstību prasībām, kas tai ir tieši piemērojamas, pamatojoties uz 1. panta 2. punktā minētajiem tiesību aktiem, Iestāde var pieņemt atsevišķu finanšu iestādei adresētu lēmumu, pieprasot veikt nepieciešamos pasākumus, lai tā izpildītu pienākumus saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem, tostarp attiecībā uz jebkādas darbības pārtraukšanu.

12. pants

Uzraudzības iestāžu kolēģijas

1. Iestāde palīdz veicināt efektīvu un konsekventu uzraudzības iestāžu kolēģiju darbību un veicina Kopienas tiesību aktu saskaņotu piemērošanu kolēģijās.
2. Attiecīgā gadījumā Iestāde uzraudzības iestāžu kolēģiju darbā piedalās novērotāja statusā. Šādas dalības nodrošināšanai Iestādi uzskata par „valsts uzraudzības iestādi” attiecīgo tiesību aktu izpratnē, un pēc pieprasījuma tā saņem visu būtisko informāciju, ar ko savstarpēji apmainās kolēģijā esošās iestādes.
3. Iestāde, sadarbojoties ar uzraudzības iestāžu kolēģijās esošajām iestādēm, atbilstīgi nosaka un apkopo visu būtisko valstu uzraudzības iestāžu informāciju, lai veicinātu uzraudzības iestāžu kolēģiju darbu.

Tā izveido un pārvalda centralizētu sistēmu, lai nodrošinātu šādas informācijas pieejamību valstu uzraudzības iestādēm, kas ir uzraudzības iestāžu kolēģiju locekles.

13. pants
Uzdevumu un pienākumu deleģēšana

1. Valstu uzraudzības iestādes, pamatojoties uz divpusēju nolīgumu, var deleģēt uzdevumus un pienākumus citām valstu uzraudzības iestādēm.
2. Iestāde veicina uzdevumu un pienākumu deleģēšanu valstu uzraudzības iestāžu starpā, nosakot tos uzdevumus un pienākumus, ko var deleģēt vai kopīgi izpildīt, un veicinot labāko praksi.
3. Valstu uzraudzības iestādes informē Iestādi par deleģēšanas nolīgumiem, kurus tās plāno slēgt. Šādi nolīgumi stājas spēkā ne ātrāk kā vienu mēnesi pēc tam, kad valstu uzraudzības iestādes informējušas Iestādi.

Viena mēneša laikā pēc informācijas saņemšanas Iestāde var sniegt atzinumu par paredzēto nolīgumu.

Iestāde atbilstīgi publicē visus valstu uzraudzības iestāžu noslēgtos deleģēšanas nolīgumus, lai pienācīgi informētu visas iesaistītās personas.

14. pants
Kopējā uzraudzības kultūra

1. Iestāde aktīvi piedalās Eiropas kopējās uzraudzības kultūras un konsekventas uzraudzības prakses veidošanā un vienotu procedūru un konsekventu pieeju nodrošināšanā Kopienā un veic vismaz šādus pasākumus:
 - a) sniedz atzinumus valstu uzraudzības iestādēm;
 - b) veicina efektīvu divpusēju un daudzpusēju informācijas apmaiņu starp valstu uzraudzības iestādēm, pilnībā ievērojot piemērojamos konfidencialitātes un datu aizsardzības noteikumus, kas noteikti attiecīgajos Kopienas tiesību aktos;
 - c) sekmē kvalitatīvu un vienotu uzraudzības standartu, tostarp ziņojumu iesniegšanas standartu, izstrādi;
 - d) pārskata Komisijas pieņemto attiecīgo tehnisko standartu, Iestādes sniegto pamatnostādņu un ieteikumu piemērošanu un vajadzības gadījumā ierosina grozījumus;
 - e) izveido nozares un starpnozaru mācību programmas, veicina personāla apmaiņu un mudina valstu uzraudzības iestādes intensīvāk izmantot darbinieku pārceļšanas sistēmas un citus risinājumus.
2. Attiecīgā gadījumā Iestāde var izstrādāt jaunus praktiskus un konverģences instrumentus, lai veicinātu kopēju uzraudzības pieeju un praksi.

15. pants
Valstu uzraudzības iestāžu salīdzinošā novērtēšana

1. Iestāde periodiski veic valstu uzraudzības iestāžu īstenoto pasākumu daļēju vai pilnīgu salīdzinošās novērtēšanas analīzi, lai uzlabotu uzraudzības rezultātu konsekvenci. Šajā nolūkā Iestāde izstrādā metodes, kas nodrošina pārskatīto iestāžu objektīvu novērtēšanu un salīdzināšanu.
2. Veicot salīdzinošo novērtēšanu, cita starpā tiek novērtēti šādi aspekti:
 - a) valsts uzraudzības iestādes institucionālo pasākumu, resursu sadales un darbinieku speciālo zināšanu atbilstība, jo īpaši attiecībā uz 1. panta 2. punktā minēto tiesību aktu efektīvu piemērošanu un spēju reaģēt uz tirgus norisēm;
 - b) panāktais konverģences līmenis attiecībā uz Kopienas tiesību aktu un uzraudzības prakses, tostarp saskaņā ar 7. un 8. pantu pieņemto tehnisko standartu, pamatnostādņu un ieteikumu, piemērošanu un uzraudzības prakses nodrošinātais Kopienas tiesību aktos noteikto mērķu sasniegšanas līmenis;
 - c) atsevišķu valstu uzraudzības iestāžu izstrādāta laba prakse, kuru būtu lietderīgi pieņemt citām valstu uzraudzības iestādēm.
3. Pamatojoties uz salīdzinošo novērtēšanu, Iestāde var sniegt ieteikumus iesaistītajām valstu uzraudzības iestādēm.

16. pants
Koordinācijas funkcija

Iestāde īsteno valstu uzraudzības iestāžu vispārīgu koordināciju, tostarp situācijās, kad nelabvēlīgi notikumi var apdraudēt finanšu tirgu pienācīgu darbību un integritāti vai finanšu sistēmas stabilitāti Kopienā.

Iestāde veicina saskaņotu Kopienas rīcību, cita starpā:

- 1) veicinot informācijas apmaiņu starp valstu uzraudzības iestādēm;
- 2) nosakot informācijas jomu un izvērtējot tādas informācijas uzticamību, kurai būtu jābūt pieejamai visām iesaistītajām valstu uzraudzības iestādēm;
- 3) neskarot 11. panta noteikumus, pēc valstu uzraudzības iestāžu pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas, veicot starpnieka funkciju;
- 4) nekavējoties informējot ESRK par visām iespējamām ārkārtas situācijām.

17. pants
Tirgus norišu novērtējums

1. Iestāde uzrauga un novērtē tirgus norises, kuras attiecas uz tās kompetences jomu, un vajadzības gadījumā informē Eiropas Banku iestādi, Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi, ESRK, Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju par attiecīgajām mikrouzraudzības tendencēm, iespējamajiem riskiem un apdraudējumiem.

Jo īpaši Iestāde, sadarbojoties ar ESRK, uzsāk veikt un koordinē Kopienas mēroga novērtējumus par finanšu iestāžu noturību pret nelabvēlīgiem notikumiem tirgū. Šajā nolūkā Iestāde piemērošanai valstu uzraudzības iestādēs izstrādā:

- a) vienotas metodes, kas ļauj novērtēt ekonomikas attīstības scenāriju ietekmi uz iestādes finansiālo stāvokli;
 - b) vienotas pieejas minēto finanšu iestāžu noturības novērtējumu rezultātu paziņošanai.
2. Neskarot Regulā (EK) Nr. .../... [ESRK] noteiktos ESRK uzdevumus, Iestāde ne retāk kā vienu reizi gadā un, vajadzības gadījumā, biežāk sniedz tās kompetences jomā esošo tendenču, iespējamo risku un apdraudējumu novērtējumus Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai un ESRK.
- Šajos novērtējumos Iestāde ietver būtiskāko risku un apdraudējumu klasifikāciju un attiecīgā gadījumā iesaka preventīvus vai korektīvus pasākumus.
3. Cieši sadarbojoties ar Eiropas Banku iestādi un Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi, Iestāde nodrošina pietiekamu starpnozaru tendenču, risku un apdraudējumu pārskatu.

18. pants *Starptautiskās attiecības*

Neskarot Kopienas iestāžu kompetences jomas, Iestāde var veidot attiecības ar uzraudzības iestādēm no trešām valstīm. Tā var slēgt administratīvus nolīgumus ar starptautiskām organizācijām un trešo valstu iestādēm.

Iestāde palīdz sagatavot lēmumus par līdzvērtības jautājumiem attiecībā uz trešo valstu uzraudzības režīmiem saskaņā ar 1. panta 2. punktā minētajiem tiesību aktiem.

19. pants *Citi uzdevumi*

1. Pēc Eiropas Parlamenta, Padomes, Komisijas pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas Iestāde var sniegt atzinumus Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai par visiem ar tās kompetences jomu saistītajiem jautājumiem.
2. Attiecībā uz apvienošanās un pārņemšanas darījumu novērtējumiem, ko veic saskaņā ar Direktīvas 2007/44/EK noteikumiem, Iestāde pēc savas iniciatīvas vai, pamatojoties uz jebkuras valsts uzraudzības iestādes iesniegumu, var pieņemt un publicēt atzinumu par uzraudzības novērtējumu, kas jāveic jebkurai dalībvalsts iestādei. Piemēro 20. pantu.

20. pants *Informācijas apkopošana*

1. Pēc Iestādes pieprasījuma valstu uzraudzības iestādes un citas dalībvalstu iestādes sniedz Iestādei visu tai nepieciešamo informāciju, lai tā varētu īstenot šajā regulā noteiktos pienākumus.

Iestāde var arī pieprasīt, lai informāciju tiktu sniegta regulāri.

2. Ja informācija nav pieejama vai valstu uzraudzības iestādes un citas dalībvalstu iestādes to nesniedz laikus, Iestāde var adresēt pamatotu pieprasījumu tieši attiecīgajām finanšu iestādēm un citām personām. Tā informē iesaistītās valstu uzraudzības iestādes par šādiem pieprasījumiem.

Pēc Iestādes pieprasījuma valstu uzraudzības iestādes un citas dalībvalstu iestādes palīdz Iestādei iegūt šādu informāciju.

3. Iestāde var izmantot no valstu uzraudzības iestādēm un citām valsts iestādēm vai no finanšu iestādēm un citām personām saņemto konfidenciālo informāciju tikai, lai nodrošinātu šajā regulā noteikto pienākumu izpildi.

21. pants Attiecības ar ESRK

1. Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestāde sadarbojas ar ESRK.
2. Iestāde cieši sadarbojas ar ESRK. Tā regulāri sniedz ESRK jaunāko informāciju, kas tai nepieciešama noteikto uzdevumu izpildei. Visu ESRK uzdevumu izpildei nepieciešamo informāciju, kas netiek sniegta pārskata vai apkopojuma veidā, Iestāde, pamatojoties uz motivētu pieprasījumu, nekavējoties sniedz ESRK saskaņā ar Regulas (EK) Nr. .../... [ESRK] [15.] pantu.
3. Saskaņā ar 4. un 5. punktu Iestāde nodrošina pienācīgus pasākumus attiecībā uz Regulas (EK) Nr. .../... [ESRK] [16.] pantā minētajiem ESRK brīdinājumiem un ieteikumiem.
4. Saņemot Iestādei adresētu ESRK brīdinājumu vai ieteikumu, Iestāde nekavējoties sasauca Uzraudzības padomes sanākumi un novērtē šāda brīdinājuma vai ieteikuma ietekmi uz tās uzdevumu izpildi.

Pamatojoties uz atbilstīgu lēmumu pieņemšanas procedūru, tā pieņem lēmumu par veicamajiem pasākumiem, atbilstoši pilnvarām, kas tai piešķirtas ar šo regulu, lai risinātu brīdinājumos un ieteikumos minētos jautājumus.

Ja Iestāde nerīkojas saskaņā ar ieteikumu, tā paskaidro ESRK savas rīcības iemeslus.

5. Saņemot valsts uzraudzības iestādei adresētu ESRK brīdinājumu vai ieteikumu, Iestāde attiecīgā gadījumā izmanto pilnvaras, kas tai piešķirtas ar šo regulu, lai nodrošinātu savlaicīgu izpildi.

Ja ieteikuma adresāts nevēlas ievērot ESRK ieteikumu, tas informē Uzraudzības padomi un apspriežas ar to par šādas rīcības iemesliem.

Informējot ESRK saskaņā ar Regulas (EK) Nr. .../... [ESRK] [17.] pantu, valsts uzraudzības iestāde pienācīgi ņem vērā Uzraudzības padomes viedokli.

6. Veicot šajā regulā noteiktos uzdevumus, Iestāde maksimāli ņem vērā ESRK brīdinājumus un ieteikumus.

22. pants

Apdrošināšanas, pārapsedrošināšanas un fondēto pensiju nozares ieinteresēto personu grupa

1. Lai nodrošinātu apspriešanos ar ieinteresētajām personām jomās, kuras ir saistītas ar Iestādes uzdevumiem, tiek izveidota Apdrošināšanas, pārapsedrošināšanas un fondēto pensiju nozares ieinteresēto personu grupa.
2. Apdrošināšanas, pārapsedrošināšanas un fondēto pensiju nozares ieinteresēto personu grupā ir 30 locekļi, kuri proporcionāli pārstāv Kopienas apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrības un pensiju fondus, to darbiniekus, kā arī patērētājus un apdrošināšanas, pārapsedrošināšanas un fondēto pensiju pakalpojumu lietotājus.

Apdrošināšanas, pārapsedrošināšanas un fondēto pensiju nozares ieinteresēto personu grupas sanāksmes notiek ne retāk kā divas reizes gadā.

3. Apdrošināšanas, pārapsedrošināšanas un fondēto pensiju nozares ieinteresēto personu grupas locekļus ieceļ Iestādes Uzraudzības padome, pamatojoties uz attiecīgo ieinteresēto personu ierosinājumiem.

Pieņemot lēmumu, Uzraudzības padome pēc iespējas nodrošina atbilstīgu ģeogrāfisko līdzsvaru un ieinteresēto personu pārstāvību Kopienā.

Iestāde nodrošina Apdrošināšanas, pārapsedrošināšanas un fondēto pensiju nozares ieinteresēto personu grupai pienācīgu sekretariāta atbalstu.

4. Apdrošināšanas, pārapsedrošināšanas un fondēto pensiju nozares ieinteresēto personu grupas locekļu pilnvaru termiņš ir divarpus gadi, pēc kura beigām tiek organizēta jauna atlases procedūra.

Grupas locekļus var iecelt atkārtoti, bet ne vairāk kā divus termiņus pēc kārtas.

5. Apdrošināšanas, pārapsedrošināšanas un fondēto pensiju nozares ieinteresēto personu grupa var sniegt atzinumus un konsultācijas Iestādei par visiem jautājumiem saistībā ar 7. un 8. pantā noteiktajiem Iestādes uzdevumiem.
6. Apdrošināšanas, pārapsedrošināšanas un fondēto pensiju nozares ieinteresēto personu grupa pieņem savu reglamentu.
7. Iestāde publicē Apdrošināšanas, pārapsedrošināšanas un fondēto pensiju nozares ieinteresēto personu grupas atzinumus, ieteikumus un apspriežu rezultātus.

23. pants

Aizsargpasākumi

1. Iestāde nodrošina, ka saskaņā ar 10. vai 11. pantu pieņemtie lēmumi nekādā veidā neskar dalībvalstu fiskālos pienākumus.
2. Ja dalībvalsts uzskata, ka saskaņā ar 11. pantu pieņemts lēmums skar tās fiskālos pienākumus, tā viena mēneša laikā pēc Iestādes lēmuma paziņošanas valsts uzraudzības iestādei var informēt Iestādi un Komisiju par to, ka valsts uzraudzības iestāde nepildīs lēmumu.

Paziņojumā dalībvalsts sniedz pamatojumu un skaidri norāda, kā lēmums skar tās fiskālos pienākumus.

Šādā gadījumā Iestādes lēmuma izpilde tiek apturēta.

Viena mēneša laikā pēc dalībvalsts paziņojuma saņemšanas Iestāde informē dalībvalsti par tās lēmuma spēkā esību vai grozīšanu, vai atcelšanu.

Ja Iestāde nosaka, ka tās lēmums paliek spēkā, Padome, pamatojoties uz EK līguma 205. pantu, divu mēnešu laikā ar kvalificētu balsu vairākumu pieņem lēmumu par to, vai Iestādes lēmums paliek spēkā vai tiek atcelts.

Ja Padome izlemj, ka Iestādes lēmums paliek spēkā, vai ja Padome nepieņem lēmumu divu mēnešu laikā, lēmuma izpildes apturēšana tiek nekavējoties pārtraukta.

3. Ja dalībvalsts uzskata, ka saskaņā ar 10. panta 2. punktu pieņemts lēmums skar tās fiskālos pienākumus, tā trīs darbdienu laikā pēc Iestādes lēmuma paziņošanas valsts uzraudzības iestādei var informēt Iestādi, Komisiju un Padomi par to, ka valsts uzraudzības iestāde nepildīs lēmumu.

Paziņojumā dalībvalsts sniedz pamatojumu un skaidri norāda, kā lēmums skar tās fiskālos pienākumus.

Padome, pamatojoties uz EK līguma 205. pantu desmit darbdienu laikā ar kvalificētu balsu vairākumu pieņem lēmumu par to, vai Iestādes lēmums paliek spēkā vai tiek atcelts.

Ja Padome nepieņem lēmumu desmit darbdienu laikā, tiek uzskatīts, ka Iestādes lēmums paliek spēkā.

24. pants

Lēmumu pieņemšanas procedūras

1. Pirms 9. panta 6. punktā, 10. panta 2. un 3. punktā un 11. panta 3. un 4. punktā minēto lēmumu pieņemšanas Iestāde informē lēmumu adresātus par tās nodomu pieņemt lēmumu, nosakot termiņu, kurā lēmumu adresāti var paust savu viedokli par attiecīgo jautājumu, pienācīgi ņemot vērā jautājuma izskatīšanas steidzamību.
2. Iestāde savos lēmumos norāda iemeslus, uz kuriem šie lēmumi ir pamatoti.
3. Iestādes lēmumu adresāti tiek informēti par šajā regulā paredzētajiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem.
4. Pieņemot lēmumu saskaņā ar 10. panta 2. vai 3. punktu, Iestāde šādu lēmumu pārskata ik pēc atbilstīga laikposma.
5. Iestādes saskaņā ar 9., 10. un 11. pantu pieņemtos lēmumus publicē, un tajos norāda iesaistītās valstu uzraudzības iestādes vai finanšu iestādes identitāti un lēmuma satura būtiskākos aspektus, ņemot vērā finanšu iestāžu likumīgās intereses attiecībā uz to komercnoslēpumu aizsardzību.

III NODAĻA ORGANIZĀCIJA

1. SADAĻA UZRAUDZĪBAS PADOME

25. pants Sastāvs

1. Uzraudzības padomi veido:
 - a) priekšsēdētājs, kam nav balsstiesību;
 - b) par finanšu iestāžu uzraudzību atbildīgās valsts uzraudzības iestādes vadītājs katrā dalībvalstī. Ja dalībvalstī ir vairāk nekā viena kompetentā iestāde, iestādes vienojas par to, kurš no to vadītājiem būs pārstāvis Uzraudzības padomē;
 - c) viens Komisijas pārstāvis, kam nav balsstiesību;
 - d) viens ESRK pārstāvis, kam nav balsstiesību;
 - f) pa vienam pārstāvim no pārējām divām Eiropas uzraudzības iestādēm, kam nav balsstiesību.
2. Katra valsts uzraudzības iestāde un, ja ir vairāk nekā viena attiecīga valsts uzraudzības iestāde, tad šīs iestādes kopā ir atbildīgas par augsta līmeņa vietnieka izvirzīšanu amatam no savas iestādes vai iestādēm, kurš var aizvietot 1. punkta b) apakšpunktā minēto Uzraudzības padomes locekli gadījumā, ja šī persona nevar ierasties.
3. Uzraudzības padome pieņem lēmumu par novērotāju līdzdalību.

Uzraudzības padomes sanāsmēs var piedalīties izpilddirektors, kam nav balsstiesību.

26. pants Iekšējās komitejas un darba grupas

1. Uzraudzības padome var izveidot iekšējās komitejas vai darba grupas īpašu Uzraudzības padomes noteikto uzdevumu veikšanai un paredzēt konkrētu skaidri definētu uzdevumu un lēmumu deleģēšanu iekšējām komitejām vai darba grupām, valdei vai priekšsēdētājam.
2. Šīs regulas 11. panta nolūkā Uzraudzības padome sasauc darba grupu, lai atvieglotu strīda risināšanu, un to veido priekšsēdētājs un divi padomes locekļi, kas nav to valstu uzraudzības iestāžu pārstāvji, kuras ir iesaistītas strīdā.

Uzraudzības padome pieņem lēmumu atbilstīgi 11. pantam, ņemot vērā darba grupas priekšlikumu.

27. pants
Neatkarība

Veicot šajā regulā noteiktos uzdevumus, priekšsēdētājs un Uzraudzības padomes locekļi, kuriem ir balsstiesības, rīkojas neatkarīgi un objektīvi Kopienas interesēs un nelūdz, un nepieņem Kopienas iestāžu vai struktūru, dalībvalsts valdības vai citas valsts vai privātas struktūras norādījumus.

28. pants
Uzdevumi

1. Uzraudzības padome sniedz norādījumus par Iestādes darbu un ir atbildīga par II nodaļā minēto lēmumu pieņemšanu.
2. Uzraudzības padome pieņem atzinumus, ieteikumus un lēmumus un sniedz II nodaļā minētās konsultācijas.
3. Uzraudzības padome ieceļ priekšsēdētāju.
4. Uzraudzības padome katru gadu līdz 30. septembrim, pamatojoties uz valdes priekšlikumu, apstiprina Iestādes darba programmu nākamajam gadam un nosūta to Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai informatīvā nolūkā.

Darba programmu pieņem, neskarot ikgadējo budžeta procedūru, un dara zināmu sabiedrībai.

5. Uzraudzības padome pieņem Iestādes daudzgadu darba programmu un nosūta to Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai informatīvā nolūkā.

Daudzgadu darba programmu pieņem, neskarot ikgadējo budžeta procedūru, un dara zināmu sabiedrībai.

6. Uzraudzības padome apstiprina budžeta projektu saskaņā ar 49. pantu.
7. Uzraudzības padome īsteno disciplinārās pilnvaras attiecībā uz priekšsēdētāju un izpilddirektoru un var atbrīvot viņus no amata saskaņā attiecīgi ar 33. panta 5. punktu vai 36. panta 5. punktu.

29. pants
Lēmumu pieņemšana

1. Saskaņā ar Līguma 205. pantu Uzraudzības padome rīkojas, pamatojoties uz tās locekļu kvalificētu balsu vairākumu, attiecībā uz 7. un 8. pantā minētajiem tiesību aktiem un visiem VI nodaļas ietvaros pieņemtajiem pasākumiem un lēmumiem.

Visus pārējos Uzraudzības padomes lēmumus pieņem ar locekļu vienkāršu balsu vairākumu.

2. Uzraudzības padomes sanāksmes sasauc un vada priekšsēdētājs pēc savas iniciatīvas vai pēc pieprasījuma, ko izteikusi trešdaļa tās biedru.

3. Uzraudzības padome pieņem un publicē savu reglamentu.
4. Reglamentā detalizēti nosaka balsošanas kārtību, tostarp nepieciešamības gadījumā noteikumus par kvorumiem. Locekļi, kuriem nav balsstiesību, un novērotāji, izņemot priekšsēdētāju un izpilddirektoru, nepiedalās Uzraudzības padomes diskusijās par atsevišķām finanšu iestādēm, ja vien 61. pantā vai 1. panta 2. punktā minētajos tiesību aktos nav paredzēts citādi.

2. SADAĻA VALDE

30. pants Sastāvs

1. Valdi veido priekšsēdētājs, Komisijas pārstāvis un četri locekļi, kas ievēlēti no Uzraudzības padomes.

Katram loceklim, izņemot priekšsēdētāju, ir vietnieks, kas var aizvietot valdes locekli, ja konkrētā persona nevar ierasties.

Uzraudzības padomes ievēlēto locekļu pilnvaru termiņš ir divarpus gadi. Termiņu drīkst pagarināt vienu reizi.

2. Valdes lēmumus pieņem, pamatojoties uz klātesošo locekļu balsu vairākumu. Katram loceklim ir viena balss.

Izpilddirektors piedalās valdes sanāsmēs bez tiesībām balsot.

Valde pieņem un publicē savu reglamentu.

3. Valdes sanāksmes sasauc un vada priekšsēdētājs pēc savas iniciatīvas vai pēc pieprasījuma, ko izteikusi trešdaļa tās locekļu.

Sanāksmi organizē vismaz divreiz gadā parastajā sesijā.

4. Atbilstīgi reglamentam valdes locekļiem var palīdzēt konsultanti vai eksperti.

31. pants Neatkarība

Valdes locekļi rīkojas neatkarīgi un objektīvi Kopienas interesēs, nelūdzot un nepieņemot Kopienas iestāžu vai struktūru, dalībvalsts valdības vai citas valsts vai privātas struktūras norādījumus.

32. pants Uzdevumi

1. Valde nodrošina, ka Iestāde īsteno savu misiju un veic tai saskaņā ar šo regulu uzticētos uzdevumus.

2. Valde ierosina ikgadējo un daudzgadu darba programmu, kas jāpieņem Uzraudzības padomei.
3. Valde īsteno budžeta pilnvaras saskaņā ar 49. un 50. pantu.
4. Valde pieņem Iestādes personāla politikas plānu un saskaņā ar 54. panta 2. punktu nepieciešamos Eiropas Kopienu Civildienesta noteikumu (turpmāk tekstā — Personāla noteikumi) ieviešanas pasākumus.
5. Saskaņā ar 58. pantu valde pieņem īpašus noteikumus par piekļuves tiesībām Iestādes dokumentiem.
6. Pēc konsultēšanās ar Uzraudzības padomi valde pieņem ikgadējo darbības pārskatu, pamatojoties uz 38. panta 7. punktā minēto ziņojuma projektu, un līdz 15. jūnijam nosūta šo ziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai, Revīzijas palātai un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai. Ziņojums ir publiski pieejams.
7. Valde pieņem un publicē savu reglamentu.
8. Saskaņā ar 44. panta 3. punktu un 44. panta 5. punktu valde ieceļ un atbrīvo no amata Apelācijas padomes locekļus.

3. SADAĻA **PRIEKŠSĒDĒTĀJS**

33. pants *Iecelšana un uzdevumi*

1. Iestādi pārstāv priekšsēdētājs, kas ir uz pilnu slodzi strādājošs neatkarīgs profesionālis.

Priekšsēdētājs atbild par Uzraudzības padomes darba sagatavošanu un vada Uzraudzības padomes un valdes sanāksmes.
2. Priekšsēdētāju saskaņā ar atklātu atlases procedūru ieceļ valde, pamatojoties uz nopelniem, prasmēm, zināšanām par finanšu iestādēm un tirgiem un pieredzi attiecībā uz finanšu pārvaldību un regulējumu.

Pirms iecelšanas amatā Uzraudzības padomes izvēlēto kandidātu apstiprina Eiropas Parlaments.

Vēl Uzraudzības padome no savu locekļu vidus ievēl vietnieku, kas veic priekšsēdētāja funkcijas viņa prombūtnes laikā.
3. Priekšsēdētāja pilnvaru termiņš ir pieci gadi, un to drīkst pagarināt vienu reizi.
4. Deviņu mēnešu laikposmā pirms priekšsēdētāja piecu gadu pilnvaru termiņa beigām Uzraudzības padome izvērtē:
 - a) pirmajā pilnvaru termiņā gūtos rezultātus un veidus, kādos tie panākti;

b) nākamajiem gadiem paredzētos Iestādes pienākumus un prasības.

Ņemot vērā novērtējumu, Uzraudzības padome, ja tā saņem Eiropas Parlamenta apstiprinājumu, var vienreiz pagarināt priekšsēdētāja pilnvaru termiņu.

5. Priekšsēdētāju var atbrīvot no amata, tikai pamatojoties uz Uzraudzības padomes lēmumu un saņemot Eiropas Parlamenta apstiprinājumu.

Priekšsēdētājam nav tiesību aizliegt Uzraudzības padomei apspriest jautājumus, kas saistīti ar priekšsēdētāju, īpaši attiecībā uz nepieciešamību atbrīvot viņu no amata, un viņš nedrīkst iesaistīties pārrunās par šo jautājumu.

34. pants *Neatkarība*

Neskarot Uzraudzības padomes lomu attiecībā uz priekšsēdētāja uzdevumiem, priekšsēdētājs nelūdz un nepieņem Kopienas iestāžu vai struktūru, dalībvalsts valdības vai citas valsts vai privātas struktūras norādījumus.

35. pants *Pārskats*

1. Eiropas Parlaments var aicināt priekšsēdētāju vai viņa vietnieku regulāri sniegt ziņojumu tā kompetentajai komitejai un atbildēt uz šīs komitejas locekļu uzdotajiem jautājumiem, pilnībā respektējot viņa neatkarību.
2. Eiropas Parlaments arī var aicināt priekšsēdētāju iesniegt pārskatu par viņa pienākumu izpildi.

4. SADAĻA **IZPILDDIREKTORS**

36. pants *Iecelšana*

1. Iestādi vada izpilddirektors, kas ir uz pilnu slodzi strādājošs neatkarīgs profesionālis.
2. Izpilddirektoru saskaņā ar atklātu atlases procedūru ieceļ Uzraudzības padome, pamatojoties uz nopelniem, prasmēm, zināšanām par finanšu iestādēm un tirgiem un pieredzi attiecībā uz finanšu pārvaldību un regulējumu un vadības pieredzi.
3. Izpilddirektora pilnvaru termiņš ir pieci gadi, un to drīkst pagarināt vienu reizi.
4. Deviņu mēnešu posmā pirms izpilddirektora piecu gadu pilnvaru termiņa beigām Uzraudzības padome veic izvērtēšanu.

Izvērtēšanas laikā Uzraudzības padome īpaši izvērtē:

- a) pirmajā pilnvaru termiņā gūtos rezultātus un veidus, kādos tie panākti;

b) nākamajiem gadiem paredzētos Iestādes pienākumus un prasības.

Ņemot vērā novērtējumu, Uzraudzības padome var vienreiz pagarināt izpilddirektora pilnvaru termiņu.

5. Izpilddirektoru var atbrīvot no amata, tikai pamatojoties uz Uzraudzības padomes lēmumu.

37. pants Neatkarība

Neskarot valdes un Uzraudzības padomes lomu attiecībā uz izpilddirektora uzdevumiem, izpilddirektors nelūdz un nepieņem norādījumus no nevienas valdības, iestādes, organizācijas vai personas, kas nav piederīga Iestādei.

38. pants Uzdevumi

1. Izpilddirektors atbild par Iestādes vadību un sagatavo valdes darbu.
2. Izpilddirektors atbild par Iestādes ikgadējās darba programmas ieviešanu, ko vada Uzraudzības padome un kontrolē valde.
3. Saskaņā ar šo regulu izpilddirektors veic nepieciešamos pasākumus, īpaši pieņem iekšējos administratīvos norādījumus un publicē paziņojumus, lai nodrošinātu Iestādes funkcijas.
4. Izpilddirektors sagatavo daudzgadu darba programmu, kā norādīts 32. panta 2. punktā.
5. Katru gadu līdz 30. jūnijam izpilddirektors sagatavo darba programmu nākamajam gadam, kā norādīts 32. panta 2. punktā.
6. Izpilddirektors sastāda provizorisko Iestādes budžeta projektu saskaņā ar 49. pantu un izpilda Iestādes budžetu saskaņā ar 50. pantu.
7. Katru gadu izpilddirektors sagatavo gada ziņojuma projektu, kurā viena sadaļa ir veltīta Iestādes normatīvajām un pārraudzības darbībām un viena — finanšu un administratīviem jautājumiem.
8. Izpilddirektors īsteno 54. pantā noteiktās pilnvaras attiecībā uz Iestādes personālu un risina personāla jautājumus.

IV NODAĻA
EIROPAS FINANŠU UZRAUDZĪBAS SISTĒMA

1. SADAĻA
VISPĀRĒJIE NOTEIKUMI

39. pants
Sastāvs

1. Iestāde ir daļa no EFUS, kas darbojas kā uzraudzības iestāžu tīkls.
2. EFUS sastāvā ietilpst:
 - a) dalībvalstu iestādes saskaņā ar šīs regulas 1. panta 2. punktā, Regulas (EK) Nr. .../... [EBI] 1. panta 2. punktā un Regulas (EK) Nr. .../... [EVTI] 1. panta 2. punktā noteikto;
 - b) Iestāde;
 - c) Eiropas Banku iestāde, kuras izveide noteikta Regulas (EK) Nr. .../... [EBI] 1. pantā;
 - d) Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde, kuras izveide noteikta Regulas (EK) Nr. .../... [EVTI] 1. pantā;
 - e) šīs regulas 40. pantā paredzētā Eiropas uzraudzības iestāžu apvienotā komiteja;
 - f) Komisija 7., 9. un 10. pantā minēto uzdevumu veikšanai.
3. Iestāde regulāri un cieši sadarbojas ar Eiropas Banku iestādi un Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi ar Eiropas uzraudzības iestāžu apvienotās komitejas starpniecību, kuras izveide noteikta 40. pantā, nodrošina darba konsekveni starpnozaru līmenī un vienojas par kopējām nostājām finanšu konglomerātu uzraudzībā un citos starpnozaru jautājumos.

2. SADAĻA
EIROPAS UZRAUDZĪBAS IESTĀŽU APVIENOTĀ KOMITEJA

40. pants
Izveide

1. Ar šo regulu izveido Eiropas uzraudzības iestāžu apvienoto komiteju.
2. Apvienotajai komitejai ir foruma funkcijas, kurā Iestāde regulāri un cieši sadarbojas ar Eiropas Banku iestādi un Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi un nodrošina starpnozaru konsekveni.

3. Iestāde piešķir atbilstīgus līdzekļus Eiropas uzraudzības iestāžu apvienotās komitejas administratīvajam atbalstam. Tas ietver personāla, administratīvos, infrastruktūras un ekspluatācijas izdevumus.

*41. pants
Sastāvs*

1. Apvienoto komiteju veido priekšsēdētājs un Eiropas Banku iestādes un Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes priekšsēdētāji, kā arī, vajadzības gadījumā, saskaņā ar 43. pantu izveidotās apakškomitejas priekšsēdētājs.
2. Izpilddirektoru, Komisiju un ESRK aicina piedalīties Eiropas uzraudzības iestāžu apvienotās komitejas, kā arī 43. pantā minēto apakškomiteju sanāksmēs kā novērotājus.
3. Eiropas uzraudzības iestāžu apvienotās komitejas priekšsēdētāju ieceļ uz vienu gadu pēc rotācijas principa no Eiropas Banku iestādes, Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestādes un Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes priekšsēdētāju vidus.
4. Eiropas uzraudzības iestāžu apvienotā komiteja pieņem un publicē savu reglamentu. Tajā var noteikt vēl citus Apvienotās komitejas sanāksmju dalībniekus.

Eiropas uzraudzības iestāžu apvienotā komiteja tiekas vismaz reizi divos mēnešos.

*42. pants
Kopējās nostājas un kopēji tiesību akti*

Šīs regulas II nodaļā noteikto uzdevumu ietvaros un īpaši ņemot vērā Direktīvas 2002/87/EK īstenošanu, Iestāde nepieciešamības gadījumā vienojas par kopēju nostāju attiecīgi ar Eiropas Banku iestādi un Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi.

Tiesību aktus atbilstīgi šīs regulas 7., 9., 10. vai 11. pantam attiecībā uz Direktīvas 2002/87/EK un citu tādu 1. panta 2. punktā minēto tiesību aktu piemērošanu, kas ietilpst arī Eiropas Banku iestādes vai Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes kompetencē, attiecīgajā gadījumā līdztekus pieņem Iestāde, Eiropas Banku iestāde un Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde.

*43. pants
Apakškomitejas*

Šīs regulas 42. panta nolūkā izveido Eiropas uzraudzības iestāžu apvienotās komitejas Finanšu konglomerātu apakškomiteju.

Šo apakškomiteju veido 41. panta 1. punktā minētās personas un viens augsta līmeņa pārstāvis no attiecīgās valsts uzraudzības iestādes pašreizējā personāla katrā dalībvalstī.

Apakškomiteja ievēl priekšsēdētāju no tās locekļu vidus, un priekšsēdētājs ir arī Eiropas uzraudzības iestāžu apvienotās komitejas loceklis.

Apvienotā komiteja var izveidot vēl citas apakškomitejas.

3. SADAĻA APELĀCIJAS PADOME

44. pants Sastāvs

1. Apelācijas padome ir apvienota Eiropas Banku iestādes, Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestādes un Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes struktūra.
2. Apelācijas padomi veido seši locekļi un seši vietnieki, kas ir personas ar atbilstīgām zināšanām un pieredzi, izņemot valstu uzraudzības iestāžu vai citu valsts vai Kopienas iestāžu pašreizējo personālu, kas ir iesaistīts Iestādes darbībā.

Apelācijas padome ieceļ savu priekšsēdētāju.

Apelācijas padomes lēmumus pieņem atbilstīgi vairākuma principam, savācot vismaz četras no sešu locekļu balsīm.

Apelācijas padomi sasauc priekšsēdētājs pēc nepieciešamības.

3. Divus Apelācijas padomes locekļus un divus vietniekus ieceļ Iestādes valde no Komisijas piedāvātiem atlasītiem kandidātiem pēc tam, kad *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicēts publisks aicinājums izteikt interesi, un pēc konsultēšanās ar Uzraudzības padomi.

Pārējos locekļus ieceļ saskaņā ar Regulu (EK) Nr. .../... [EBI] un Regulu (EK) Nr. .../... [EVTI].

4. Apelācijas padomes locekļu pilnvaru termiņš ir pieci gadi. Šo termiņu var pagarināt vienu reizi.
5. Apelācijas padomes locekli, kuru iecēlusi Iestādes valde, nevar atbrīvot no amata pilnvaru termiņa laikā, ja vien nav pierādīta viņa vaina nopietnos pārkāpumos, un valde pieņem šādu lēmumu pēc konsultēšanās ar Uzraudzības padomi.
6. Iestāde, Eiropas Banku iestāde un Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde un nodrošina atbilstīgu darbības un sekretariāta atbalstu Apelācijas padomei.

45. pants Neatkarība un objektivitāte

1. Apelācijas padomes locekļi ir neatkarīgi, pieņemot lēmumus. Viņiem nav saistošu norādījumu. Viņi nedrīkst veikt citus pienākumus Iestādē, tās valdē vai Uzraudzības padomē.
2. Apelācijas padomes locekļi nedrīkst piedalīties apelācijas procedūrā, ja viņi ir personīgi ieinteresēti tajā vai arī ir iepriekš pārstāvējuši vienu no procedūrā iesaistītajām pusēm, vai ir piedalījušies tā lēmuma pieņemšanā, par kuru iesniegta apelācija.

3. Ja viena no 1. un 2. punktā minēto iemeslu vai jebkura cita iemesla dēļ Apelācijas padomes loceklis uzskata, ka cits loceklis nedrīkst piedalīties kādā apelācijas procedūrā, šis loceklis attiecīgi informē par to Apelācijas padomi.

4. Jebkura apelācijas procedūrā iesaistītā puse drīkst iebilst pret kāda Apelācijas padomes locekļa dalību, atsaucoties uz 1. un 2. punktā norādīto pamatojumu, vai arī ja ir aizdomas par neobjektivitāti.

Iebilduma pamatā nedrīkst būt locekļu tautība, kā arī nav pieņemams, ja, apzinoties iebilduma iemeslu, apelācijas procedūrā iesaistītā puse ir veikusi procesuālu darbību, kas nav iebildumu izteikšana pret Apelācijas padomes sastāvu.

5. Apelācijas padome bez attiecīgā locekļa līdzdalības pieņem lēmumu par to, kā rīkoties 1. un 2. punktā noteiktajos gadījumos.

Lai pieņemtu šādu lēmumu, attiecīgo Apelācijas padomes locekli aizstāj ar viņa vietnieku, ja vien vietnieks neatrodas līdzīgā situācijā. Ja tā ir, priekšsēdētājs ieceļ aizvietotāju no pieejamo vietnieku vidus.

6. Apelācijas padomes locekļi apņemas rīkoties neatkarīgi un sabiedrības interesēs.

Šajā nolūkā viņi pieņem paziņojumu par saistībām un paziņojumu par interesēm, norādot tādu interešu neesību, kuras var uzskatīt par kaitējošām viņu neatkarībai, vai tiešu vai netiešu interešu neesību, kuras varētu uzskatīt par kaitējošām viņu neatkarībai.

Šos paziņojumus katru gadu publicē rakstiski.

V NODAĻA AIZSARDZĪBAS PASĀKUMI

46. pants Apelācijas

1. Jebkura fiziska vai juridiska persona, tostarp valstu uzraudzības iestādes, var pārsūdzēt 9., 10. un 11. pantā minēto Iestādes lēmumu un jebkuru citu lēmumu, kuru Iestāde pieņēmusi saskaņā ar 1. panta 2. punktā minētajiem tiesību aktiem un kas ir adresēts šai personai, vai lēmumu, kas, lai gan ir noformēts kā lēmums, kurš adresēts citai personai, tieši un individuāli skar šo personu.

2. Apelāciju kopā ar tās pamatojumu iesniedz rakstiski Iestādē divu mēnešu laikā pēc lēmuma paziņošanas dienas attiecīgajai personai vai, ja šāds datums neeksistē, divu mēnešu laikā pēc dienas, kurā Iestāde publicēja lēmumu.

Apelācijas padome pieņem lēmumu par apelāciju divu mēnešu laikā pēc apelācijas iesniegšanas.

3. Ar apelāciju, kas iesniegta saskaņā ar 1. punktu, nevar apturēt lēmuma piemērošanu.

Tomēr, ja Apelācijas padome uzskata, ka apstākļi to attaisno, tā var apturēt apstrīdētā lēmuma piemērošanu.

4. Ja apelācija ir pieņemama, Apelācijas padome izskata tās pamatotību. Tā pēc nepieciešamības aicina apelācijas procedūrā iesaistītās puses noteiktā termiņā iesniegt novērojumus par tās izdotajiem paziņojumiem vai citu apelācijas procedūrā iesaistīto pušu paziņojumiem. Apelācijas procedūrā iesaistītās puses ir tiesīgas sniegt informāciju mutiski.
5. Atbilstīgi šā panta noteikumiem Apelācijas padome var īstenot pilnvaras, kas ir Iestādes kompetencē, vai arī tā var nodot lietu Iestādes kompetentajai struktūrai. Apelācijas padomes lēmums ir saistošs šai struktūrai.
6. Apelācijas padome pieņem un publicē savu reglamentu.
7. Apelācijas padomes pieņemtie lēmumi ir pamatoti, un Iestāde nodrošina to publisku pieejamību.

47. pants

Prasības Pirmās instances tiesā un Eiropas Kopienu Tiesā

1. Saskaņā ar Līguma 230. pantu prasību var iesniegt Pirmās instances tiesā vai Eiropas Kopienu Tiesā, apstrīdot Apelācijas padomes lēmumu, vai gadījumos, kad nav tiesību iesniegt apelāciju Apelācijas padomē, Iestādes pieņemtu lēmumu.
2. Saskaņā ar Līguma 232. pantu gadījumā, ja Iestādei ir pienākums rīkoties un tā nepieņem lēmumu, Pirmās instances tiesā vai Eiropas Kopienu Tiesā var uzsākt tiesvedību par bezdarbību.
3. Iestāde veic nepieciešamos pasākumus, lai īstenotu Pirmās instances tiesas vai Eiropas Kopienu Tiesas spriedumu.

VI NODAĻA FINANŠU NOTEIKUMI

48. pants

Iestādes budžets

1. Iestādes ieņēmumus īpaši veido:
 - a) to valsts iestāžu obligātie maksājumi, kuru kompetencē ir finanšu iestāžu uzraudzība;
 - b) Kopienas subsīdija, kas iekļauta Eiropas Savienības vispārējā budžetā (Komisijas sadaļa);
 - c) jebkura Iestādei iemaksātā nodeva Kopienas tiesību aktu attiecīgajos instrumentos noteiktajos gadījumos.
2. Iestādes izdevumi ietver vismaz personāla, atalgojuma, administratīvos, infrastruktūras un ekspluatācijas izdevumus.
3. Ieņēmumiem un izdevumiem ir jābūt līdzsvarā.

4. Visu Iestādes ieņēmumu un izdevumu aprēķinus sagatavo katram finanšu gadam atbilstīgi kalendārajam gadam, un tos atspoguļo Iestādes budžetā.

49. pants
Budžeta veidošana

1. Līdz katra gada 15. februārim izpilddirektors izstrādā ieņēmumu un izdevumu tāmes projektu nākamajam finanšu gadam un nosūta šo provizorisko budžeta projektu valdei kopā ar štata plānu. Katru gadu valde, pamatojoties uz izpilddirektora izstrādāto provizorisko projektu, sagatavo Iestādes ieņēmumu un izdevumu tāmi nākamajam finanšu gadam. Līdz 31. martam valde nosūta Komisijai šo tāmi, kā arī štata plāna projektu. Pirms tāmes pieņemšanas Uzraudzības padome apstiprina izpilddirektora sagatavoto projektu.
2. Komisija nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei (turpmāk tekstā — "budžeta lēmējinstītūcija") tāmi kopā ar Eiropas Savienības vispārējā budžeta provizorisko projektu.
3. Pamatojoties uz tāmi, Komisija Eiropas Savienības vispārējā budžeta provizoriskajā projektā ieraksta tāmes, ko tā uzskata par vajadzīgām štata plānam, un subsīdijas summu, kas jāieskaita Eiropas Savienības vispārējā budžetā saskaņā ar Līguma 272. pantu.
4. Budžeta lēmējinstītūcija pieņem Iestādes štata plānu. Budžeta lēmējinstītūcija atļauj Iestādes subsīdiju apropriāciju.
5. Iestādes budžetu pieņem valde. Tas kļūst par galīgo budžetu pēc tam, kad ir pieņemts Eiropas Savienības vispārējā budžeta galīgais variants. Nepieciešamības gadījumā tajā veic attiecīgus labojumus.
6. Valde nekavējoties informē budžeta lēmējinstītūciju par nodomu īstenot projektu, kam var būt ievērojama finanšu ietekme uz tās budžeta finansējumu, īpaši projektu, kas saistīts ar īpašumu, piemēram, ēku īri vai iegādi. Tā attiecīgi informē Komisiju. Ja kāda no budžeta lēmējinstītūcijas struktūrām ir iecerējusi sniegt atzinumu, tā divu nedēļu laikā pēc informācijas saņemšanas par projektu informē Iestādi par savu nodomu sniegt šādu atzinumu. Ja netiek saņemta atbilde, Iestāde var turpināt iecerētās darbības veikšanu.

50. pants
Budžeta izpilde un kontrole

1. Izpilddirektors veic kredītrīkotāja funkcijas un izpilda Iestādes budžetu.
2. Līdz 1. martam pēc katra finanšu gada noslēguma Iestādes grāmatvedis nosūta Komisijas grāmatvedim un Revīzijas palātai provizoriskos pārskatus, kam pievienots ziņojums par finanšu gada budžeta un finanšu pārvaldi. Vēl Iestādes grāmatvedis līdz nākamā gada 31. martam nosūta Uzraudzības padomei, Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par finanšu gada budžeta un finanšu pārvaldi.

Tad Komisijas grāmatvedis konsolidē iestāžu un decentralizēto struktūru provizoriskos pārskatus saskaņā ar 128. pantu Padomes Regulā (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002⁴⁰ (turpmāk „Finanšu regula”).

3. Pēc Revīzijas palātas novērojumu saņemšanas par Iestādes provizoriskajiem pārskatiem saskaņā ar Finanšu regulas 129. panta noteikumiem, izpilddirektors, uzņemoties atbildību, izstrādā Iestādes galīgos pārskatus un nosūta tos valdei viedokļa saņemšanai.
4. Valde izsaka viedokli par Iestādes galīgajiem pārskatiem.
5. Izpilddirektors līdz 1. jūlijam pēc finanšu gada noslēguma nosūta galīgos pārskatus, kā arī valdes atzinumu Uzraudzības padomes locekļiem, Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai un Revīzijas palātai.
6. Galīgos pārskatus publicē.
7. Izpilddirektors līdz 30. septembrim nosūta Revīzijas palātai atbildi uz tās novērojumiem. Izpilddirektors nosūta šīs atbildes kopiju arī valdei un Komisijai.
8. Izpilddirektors iesniedz Eiropas Parlamentam pēc tā pieprasījuma un saskaņā ar Finanšu regulas 146. panta 3. punktu jebkuru informāciju, kas nepieciešama raitai budžeta izpildes apstiprinājuma procedūras piemērošanai attiecīgajam finanšu gadam.
9. Eiropas Parlaments pēc Padomes ieteikuma, pieņemot lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu, pirms N + 2 gada 15. maija piešķir Iestādei budžeta izpildes apstiprinājumu N finanšu gada budžeta izpildei.

51. pants

Finanšu noteikumi

Iestādei piemērojamos finanšu noteikumus pieņem valde pēc apspriešanās ar Komisiju. Šie noteikumi nedrīkst novirzīties no Komisijas Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 2343/2002⁴¹ noteikumiem, ja vien to nenosaka vajadzība veikt specifiskas darbības, kas nepieciešamas Iestādes funkcionēšanai, un tikai saņemot iepriekšēju Komisijas piekrišanu.

52. pants

Krāpšanas apkarošanas pasākumi

1. Lai apkarotu krāpšanu, korupciju un citas nelegālas darbības, Iestādei bez ierobežojumiem piemēro Regulas (EK) Nr. 1073/1999 noteikumus.
2. Iestāde pievienojas 1999. gada 25. maija Eiropas Parlamenta, Eiropas Savienības Padomes un Eiropas Kopienų Komisijas Iestāžu nolīgumam par iekšējo izmeklēšanu,

⁴⁰ OV L 248, 16.9.2002., 1. lpp.

⁴¹ OV L 357, 31.12.2002., 72. lpp.

ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*)⁴², un nekavējoties pieņem atbilstīgus noteikumus attiecībā uz visu iestādes personālu.

3. Lēmumi un nolīgumi par finansējumu un no tiem izrietošie īstenošanas pasākumi skaidri nosaka, ka Revīzijas palāta un *OLAF* nepieciešamības gadījumā var veikt iestādes izmaksāto līdzekļu saņēmēju, kā arī par šo līdzekļu sadali atbildīgā personāla pārbaudes uz vietas.

VII NODAĻA **VISPĀRĒJIE NOTEIKUMI**

53. pants *Privilēģijas un imunitāte*

Iestādei un tās personālam piemēro Eiropas Kopienų Protokolu par privilēģijām un imunitāti.

54. pants *Personāls*

1. Uz Iestādes personālu, tostarp izpilddirektoru, attiecas Personāla noteikumi, Citu ierēdņu nodarbinātības nosacījumi un Eiropas Kopienų iestāžu kopīgi pieņemtie to piemērošanai paredzētie noteikumi.
2. Valde, vienojoties ar Komisiju, pieņem nepieciešamos īstenošanas pasākumus saskaņā ar Personāla noteikumu 110. pantā paredzētajām procedūrām.
3. Attiecībā uz personālu Iestāde īsteno pilnvaras, kas piešķirtas iecelējinstitūcijai saskaņā ar Personāla noteikumiem un institūcijai, kura ir tiesīga noslēgt līgumus, saskaņā ar Citu ierēdņu nodarbinātības nosacījumiem.
4. Valde pieņem noteikumus, ar ko atļauj darbam Iestādē norīkot dalībvalstu ekspertus.

55. pants *Iestādes atbildība*

1. Nelīgumiskas atbildības gadījumā Iestāde saskaņā ar vispārējiem principiem, kas dalībvalstu tiesību aktos ir kopīgi, atlīdzina jebkurus zaudējumus, kuri radušies tās darbības rezultātā vai kurus izraisījis tās personāls, veicot savus pienākumus. Eiropas Kopienų Tiesas piekritībā ir visi strīdi, kas saistīti ar šādu zaudējumu atlīdzināšanu.
2. Iestādes personāla personīgo finansiālo atbildību un disciplināro atbildību pret Iestādi reglamentē attiecīgi noteikumi, kuri attiecas uz Iestādes personālu.

⁴² OV L 136, 31.5.1999., 15. lpp.

56. pants
Dienesta noslēpuma ievērošanas pienākums

1. Uz Uzraudzības padomes un valdes locekļiem, izpilddirektoru un Iestādes personālu, tostarp dalībvalstu norīkotajām pagaidu amatpersonām, pat pēc pienākumu veikšanas beigām attiecas dienesta noslēpuma ievērošanas prasības saskaņā ar Līguma 287. pantu un attiecīgie atbilstīgie Kopienas tiesību aktu noteikumi.
2. Neskarot krimināllikumā noteiktos gadījumus, konfidenciālu informāciju, ko 1. punktā minētās personas saņēmušas, veicot amata pienākumus, nedrīkst atklāt nevienai citai personai vai iestādei, izņemot kopsavilkuma vai apkopotā veidā, lai nevarētu identificēt atsevišķas finanšu iestādes.

Turklāt 1. punktā un šā punkta pirmajā daļā noteiktais pienākums neliedz Iestādei un valstu uzraudzības iestādēm izmantot informāciju 1. panta 2. punktā minēto tiesību aktu izpildei un īpaši tiesvedībai attiecībā uz lēmumu pieņemšanu.

3. Atbilstīgi 1. un 2. punkta noteikumiem Iestādei nav aizliegts apmainīties ar informāciju ar valstu uzraudzības iestādēm saskaņā ar šo regulu un citiem finanšu iestādēm piemērojamiem Kopienas tiesību aktiem.

Šai informācijai piemēro 1. un 2. punktā norādītos dienesta noslēpuma ievērošanas nosacījumus. Iestāde iekšējos kārtības noteikumos nosaka 1. un 2. punktā minēto konfidencialitātes noteikumu īstenošanas praktisko kārtību.

4. Iestāde piemēro Komisijas Lēmumu 2001/844/EK, EOTK, *Euratom*⁴³.

57. pants
Datu aizsardzība

Šī regula neskar dalībvalstu saistības attiecībā uz personas datu apstrādi saskaņā ar Direktīvu 95/46/EK vai Iestādes saistības attiecībā uz personas datu apstrādi saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 45/2001, veicot tās pienākumus.

58. pants
Dokumentu pieejamība

1. Iestādē glabātajiem dokumentiem piemēro Regulu (EK) Nr. 1049/2001.
2. Valde līdz 2011. gada 31. maijam pieņem praktiskus pasākumus Regulas (EK) Nr. 1049/2001 piemērošanai.
3. Par lēmumiem, kurus Iestāde pieņēmusi saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1049/2001 8. pantu, var iesniegt sūdzību tiesībsargam vai, ja nepieciešams, iesniegt prasību Eiropas Kopienų Tiesā pēc apelācijas iesniegšanas Apelācijas padomei saskaņā ar attiecīgi Līguma 195. un 230. pantā ietvertajiem nosacījumiem.

⁴³ OV L 317, 3.12.2001., 1. lpp.

59. pants
Valodu lietojums

1. Iestādei piemēro Padomes Regulas Nr. 1⁴⁴ noteikumus.
2. Valde pieņem lēmumu par iekšējo valodu lietojumu Iestādē.
3. Tulkošanas pakalpojumus, kas nepieciešami Iestādes darbības nodrošināšanai, sniedz Eiropas Savienības iestāžu Tulkošanas centrs.

60. pants
Mītnes līgums

Nepieciešamo kārtību attiecībā uz Iestādei paredzēto atrašanās vietu dalībvalstī un telpām, kuru pieejamību nodrošina šī dalībvalsts, kā arī specifiskos noteikumus, kas šajā dalībvalstī piemērojami izpilddirektoram, valdes locekļiem, Iestādes darbiniekiem un viņu ģimenes locekļiem, nosaka Mītnes līgumā starp Iestādi un dalībvalsti, kas noslēgts pēc valdes apstiprinājuma saņemšanas.

Šī dalībvalsts nodrošina iespējami labākos apstākļus, lai gādātu par atbilstīgu Iestādes darbību, tostarp daudzvalodu, uz Eiropu orientētu apmācību un piemērotus transporta savienojumus.

61. pants
Trešo valstu līdzdalība

Iestādes darbā var piedalīties valstis, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis un kas ir noslēgušas nolīgumus ar Kopienu, saskaņā ar kuriem tās ir pieņēmušas un piemēro Kopienas tiesību aktus Iestādes kompetences jomā saskaņā ar 1. panta 2. punktu.

Saskaņā ar šo nolīgumu attiecīgajiem noteikumiem nosaka kārtību, īpaši attiecībā uz šo valstu iesaistīšanās būtību, apjomu un procesuālajiem aspektiem Iestādes darbā, tostarp noteikumus attiecībā uz finanšu iemaksām un personālu. Tajos var paredzēt pārstāvniecību — kā novērotājiem — Uzraudzības padomē, un ar tiem nodrošina, ka šīs valstis nepiedalās diskusijās, kas attiecas uz atsevišķām finanšu iestādēm, izņemot tiešas intereses gadījumā.

⁴⁴ OV 17, 6.10.1958., 385./58. lpp.

VIII NODAĻA
PĀREJAS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

62. pants
Sagatavošanas darbības

1. Komisija atbild par Iestādes administratīvo izveidi un sākotnējo administratīvo darbību, līdz Iestāde ir spējīga pati izpildīt savu budžetu.

Šajā nolūkā Komisija var uz ierobežotu laiku iecelt vienu amatpersonu izpilddirektoru funkciju veikšanai līdz brīdim, kad izpilddirektors uzņemas pienākumu veikšanu pēc tam, kad viņu iecēlusi Uzraudzības padome saskaņā ar 36. pantu.

2. Pagaidu izpilddirektors var atļaut veikt visus maksājumus, ko sedz ar kredītiem, kuri iekļauti Iestādes budžetā, pēc valdes apstiprinājuma saņemšanas un var slēgt līgumus, tostarp darba līgumus pēc Iestādes štata plāna pieņemšanas.
3. Šā panta 1. un 2. punkts neskar Uzraudzības padomes un valdes pilnvaras.

63. pants
Pārejas noteikumi par personālu

1. Atkāpjoties no 54. panta, visus darba līgumus, kurus noslēgusi Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju uzraudzītāju komiteja vai tās sekretariāts un kas ir spēkā šīs regulas piemērošanas dienā, īsteno līdz to beigu termiņam. Šos līgumus nedrīkst pagarināt.

2. Visiem personāla locekļiem, kas noslēguši 1. punktā minētos līgumus, piedāvā noslēgt pagaidu līgumus saskaņā ar Citu ierēdņu nodarbinātības nosacījumu 2. panta a) apakšpunktu atbilstīgi Iestādes štata plānā noteiktajām dažādajām kategorijām.

Iekšējo atlasī, ko veic tikai starp tiem darbiniekiem, kas ir noslēguši līgumu ar Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju uzraudzītāju komiteju vai tās sekretariātu, pēc šīs regulas spēkā stāšanās veic iestāde, kurai ir tiesības noslēgt līgumus, lai pārbaudītu nolīgstamo personu spējas, lietderību un godprātību.

3. Atkarībā no veicamo funkciju tipa un līmeņa sekmīgajiem kandidātiem piedāvā pagaidu darbinieka līgumu, kura darbības termiņš atbilst vismaz laikposmam, kas atlicis saskaņā ar iepriekšējo līgumu.
4. Attiecīgos valstu tiesību aktus par darba līgumiem un citiem atbilstīgajiem instrumentiem turpina piemērot tiem darbiniekiem, ar kuriem iepriekš noslēgti līgumi, bet kuri izvēlas nekandidēt uz pagaidu darbinieka līguma noslēgšanu vai kuriem netiek piedāvāts pagaidu darbinieka līgums saskaņā ar 2. punktu.

*64. pants
Grozījumi*

Ar šo tiek grozīts Padomes un Parlamenta ... Lēmums Nr. ..., ar ko nosaka Kopienas programmas izveidi, lai atbalstītu īpašas darbības finanšu pakalpojumu, finanšu pārskatu un auditu jomā, ciktāl Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju uzraudzītāju komiteja tiek izslēgta no šā lēmuma pielikuma B sadaļā minētā līdzekļu saņēmēju saraksta.

*65. pants
Atcelšana*

Ar šo tiek atcelts Komisijas Lēmums 2009/79/EK, ar ko izveido Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju uzraudzītāju komiteju.

*66. pants
Novērtēšana*

1. Trīs gadu laikā pēc 67. panta otrajā daļā noteiktā datuma un pēc tam ik pēc trīs gadiem Komisija publicē vispārēju pārskatu par pieredzi, kas uzkrāta Iestādes darbības un šajā regulā noteikto procedūru rezultātā.

Vēl šajā pārskatā sniedz novērtējumu par normatīvajā un uzraudzības konverģencē panākto progresu krīzes pārvaldības un novēršanas jomā Kopienā. Šā novērtējuma pamatā ir plašas konsultācijas, tostarp ar Apdrošināšanas, pārāpdrošināšanas un fondēto pensiju nozares ieinteresēto personu grupu.

2. Pārskatu un attiecīgajā gadījumā tam pievienotus priekšlikumus nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.

*67. pants
Stāšanās spēkā*

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2011. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*

TIESĪBU AKTA FINANŠU PĀRSKATS

Šo dokumentu pievieno kā paskaidrojuma raksta papildinājumu. Tāpēc, neietekmējot finanšu pārskata saprotamību, jācenšas neatkārtot paskaidrojuma rakstā minēto informāciju. Pirms šā pārskata aizpildīšanas lūdzam iepazīties ar attiecīgajiem norādījumiem un skaidrojumiem par turpmākajiem punktiem.

1. PRIEKŠLIKUMA NOSAUKUMS

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. xxx, ar ko izveido Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestādi

2. *ABM/ABB* (BUDŽETA LĪDZEKĻU VADĪBA VAI SADALE PA DARBĪBAS JOMĀM)

Attiecīgā(s) politikas joma(s) un saistītā(s) darbība(s):

Iekšējais tirgus — Finanšu tirgi

3. BUDŽETA POZĪCIJAS

3.1. Budžeta pozīcijas (darbības pozīcijas un saistītās tehniskā un administratīvā atbalsta pozīcijas (ex BA pozīcijas)), norādot nosaukumu

Ir jāizveido jaunas rindīņas (norādītie nosaukumi un numuri ir tikai piemērs)

Nosaukumi

12 Iekšējais tirgus

12.04 Finanšu tirgi

12.0403 Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestāde

Budžeta pozīcijas

12.0403.01 EAFPI — Subsīdija saskaņā ar 1. un 2. sadaļu (personāla un administratīvie izdevumi)

12.0403.02 EAFPI — Subsīdija saskaņā ar 3. sadaļu (darbības izdevumi)

3.2. Darbības un finansiālās ietekmes ilgums

Nenoteikts

3.3. Budžeta informācija

Budžeta pozīcija	Izdevumu veids		Jauns	EBTA iemaksa	Kandidātvalstu iemaksas	Finanšu plāna pozīcija
120401 0101	Fakult.	Dif ⁴⁵ .	JĀ	JĀ	NĒ	Nr. 1a
120401 0102	Fakult.	Dif.	JĀ	JĀ	NĒ	Nr. 1a

4. RESURSU KOPSAVILKUMS

4.1. Finanšu resursi

4.1.1. Saistību apropriāciju (SA) un maksājumu apropriāciju (MA) kopsavilkums

miljonos EUR (3 zīmes aiz komata)

Izdevumu veids	Iedaļa Nr.		2011	2012	2013	Kopā			
----------------	------------	--	------	------	------	------	--	--	--

Darbības izdevumi⁴⁶

Saistību apropriācijas (SA)	8.1.	a	4, 235	5, 950	6, 799	16, 984			
Maksājumu apropriācijas (MA)		b	4, 235	5, 950	6, 799	16, 984			

Pamatsummā ietvertie administratīvie izdevumi⁴⁷

Tehniskais un administratīvais atbalsts (nedif.)	8.2.4.	c	--	--	--	--			
--	--------	---	----	----	----	----	--	--	--

PAMATSUMMAS KOPAPJOMS

Saistību apropriācijas		a+c	4, 235	5, 950	6, 799	16, 984			
Maksājumu apropriācijas		b+c	4, 235	5, 950	6, 799	16, 984			

Citi administratīvie izdevumi, kas nav ietverti pamatsummā⁴⁸

Cilvēkresursu izmaksas un saistītie izdevumi (nedif.)	8.2.5.	d	--	--	--	--			
---	--------	---	----	----	----	----	--	--	--

⁴⁵ Diferencētās apropriācijas.

⁴⁶ Izdevumi, kas nav ietverti attiecīgās 12. sadaļas 12 01. nodaļā.

⁴⁷ Izdevumi, kas ietverti 12. sadaļas 12 01 04. pantā.

⁴⁸ Izdevumi, kas ietverti 12 01. nodaļā, izņemot 12 01 04. vai 12 01 05. pantu.

Pamatsummā neietvertās administratīvās izmaksas, izņemot cilvēkresursu izmaksas un saistītos izdevumus (nedif.)	8.2.6.	e	--	--	--	--			
---	--------	---	----	----	----	----	--	--	--

Kopējās orientējošās intervences izmaksas

KOPĀ — SA, ieskaitot cilvēkresursu izmaksas		a+c +d+ e	4, 235	5, 950	6, 799	16, 984			
KOPĀ — MA, ieskaitot cilvēkresursu izmaksas		b+c +d+ e	4, 235	5, 950	6, 799	16, 984			

Ziņas par līdzfinansējumu

miljonos EUR (3 zīmes aiz komata)

Līdzfinansētājs		2011	2012	2013	Kopā			
Dalībvalstis (valstu uzraudzības iestādes vai finanšu ministrijas)	f	6, 352	8, 925	10, 199	25, 476			
KOPĀ — SA, ieskaitot līdzfinansējumu	a+c +d+ e+f	10, 587	14, 874	16, 998	42, 459			

4.1.2. Saderība ar finanšu plānojumu

- Priekšlikums ir saderīgs ar pašreizējo finanšu plānojumu.
- × Pieņemot priekšlikumu, jāpārplāno attiecīgā pozīcija finanšu plānā.
- × Pieņemot priekšlikumu, var būt jāpieņem Iestāžu nolīguma⁴⁹ noteikumi (par elastības fondu vai finanšu plāna pārskatīšanu).

4.1.3. Finansiālā ietekme uz ieņēmumiem

- × Priekšlikums finansiāli neietekmē ieņēmumus.

⁴⁹ Skatīt Iestāžu nolīguma 19. un 24. punktu.

4.2. Cilvēkresursi, izteikti ar pilna laika ekvivalentu, FTE (arī ierēdņi, pagaidu darbinieki un ārštata darbinieki) — sīkāk skatīt 8.2.1. punktā.

Gada vajadzības	2011	2012	2013	n + 3	n + 4	n + 5 un turpmākie gadi
Kopā — cilvēkresursi	2,4	2,4	2,4			

5. RAKSTUROJUMS UN MĒRĶI

5.1. Īstermiņa vai ilgtermiņa vajadzības

Īstermiņā izveidot Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestādi (EAFPI) kā daļu no jaunās Eiropas finanšu uzraudzības sistēmas, ko veido Eiropas un valstu uzraudzības iestāžu tīkls un kuras mērķis ir vēl efektīvāka un iedarbīgāka finanšu uzraudzības organizācija ES. Ilgtermiņā EAFPI būtu jāveicina ES apdrošināšanas un pensiju fondu nozares uzraudzības koordinēšana un jāpalīdz attīstīt finanšu uzraudzība Eiropā, tādējādi pabeidzot veidot ES finanšu pakalpojumu vienoto tirgu.

5.2. Pievienotā vērtība, ko rada Kopienas iesaistīšanās, priekšlikuma saskanība ar citiem finanšu instrumentiem un iespējamā sinerģija

Finanšu krīze ir pievērsusi uzmanību vairākiem būtiskiem pašreizējās ES finanšu uzraudzības struktūras trūkumiem. Ir konstatētas vairākas problēmas, kas apliecina Kopienas iesaistīšanās nepieciešamību:

- nav mehānisma, lai nodrošinātu to, ka valstu uzraudzības iestādes pieņem labākos iespējamus lēmumus par uzraudzību attiecībā uz pārrobežu iestādēm,
- sadarbība un informācijas apmaiņa starp valstu uzraudzības iestādēm ir nepietiekama,
- nav iespējama visas finanšu regulējuma tehniskās informācijas un atjauninājumu ātra pieņemšana vai grozīšana,
- valstu iestāžu kopīgajā rīcībā jāņem vērā daudzveidīgo normatīvo un uzraudzības prasību kopums,
- saskaroties ar Eiropas mēroga problēmām, ir pieejami un īstenojami tikai valsts mēroga risinājumi.

Pašreizējām ES uzraudzītāju komitejām⁵⁰ ir ierobežotas pilnvaras šo jautājumu risināšanā.

5.3. Priekšlikuma mērķi, sagaidāmie rezultāti un atbilstīgie *ABM* rādītāji

Eiropas finanšu uzraudzības sistēmai un īpaši Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestādei ir noteikti šādi vispārējie mērķi:

1. līdzsvarot izcelsmes valsts un uzņēmējvalsts uzraudzības iestāžu intereses, t.i., pastiprināt valstu uzraudzības iestāžu lēmumu pārbaudes procesus un praksi pārrobežu kontekstā;
2. nodrošināt līdzvērtīgus konkurences apstākļus finanšu iestādēm, kas darbojas dažādās dalībvalstīs;
3. uzlabot krīzes novēršanu un pārvaldību Eiropas līmenī;
4. uzlabot uzraugāmo uzņēmumu uzraudzības efektivitāti un rentabilitāti.

Pamatojoties uz vispārējiem mērķiem, ir definēti vairāki īpaši EFUS uzdevumi:

1. visi pašreizējo ES uzraudzītāju komiteju pašreizējie uzdevumi;
2. izstrādāt tehniskos standartus, lai izveidotu vienotu ES noteikumu krājumu;
3. nodrošināt konsekventu ES noteikumu piemērošanu un piedalīties nesaskaņu risināšanā starp valstu uzraudzības iestādēm;
4. nodrošināt saskaņotu lēmumu pieņemšanu ārkārtas gadījumos;
5. uzraudzīt noteiktas Eiropas līmeņa struktūras;
6. nodrošināt kopēju uzraudzības kultūru.

Šajā tabulā ir attēloti Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestādes īpašie mērķi un papildināti ar attiecīgajiem rādītājiem.

Mērķis	Ierosinātais rādītājs
Izstrādāt tehniskos standartus, lai izveidotu vienotu ES noteikumu krājumu	<ul style="list-style-type: none">• Pieņemto tehnisko standartu skaits salīdzinājumā ar to standartu skaitu, kuri jāizstrādā• EAFPI ierosināto un Komisijas noraidīto standartu skaits• Pieņemto nesaistošo ieteikumu skaits

⁵⁰ Eiropas Banku uzraudzītāju komiteja, Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju uzraudzītāju komiteja un Eiropas Vērtspapīru regulatoru komiteja.

- Nodrošināt ES noteikumu konsekventu piemērošanu**
- Sekmīgi izšķirtu strīdu skaits bez saistošas vienošanās
 - Brīdinājumu skaits par acīmredzamiem Kopienas tiesību aktu pārkāpumiem
- Nodrošināt kopēju uzraudzības kultūru — dalība uzraudzības iestāžu kolēģijās**
- To kolēģiju skaits, kurās piedalās EAFPI
 - Vidējais sanāksmju skaits kolēģijā, kuru apmeklē EAFPI pārstāvji
- Nodrošināt kopēju uzraudzības kultūru — citas darbības**
- Apmācības stundu skaits uzraudzītājiem
 - To darbinieku skaits, kuri piedalās apmaiņas programmās/norīkošanā uz citu darba vietu
 - Speciālistu veiktu salīdzinošu novērtējumu skaits
 - Konstatēto un novērsto konverģences šķēršļu skaits
 - Jauni praktiski rīki un instrumenti konverģences veicināšanai
- Veikt tiešu Eiropas finanšu iestāžu uzraudzību** [Patlaban attiecas tikai uz Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi]
- Nodrošināt saskaņotu lēmumu pieņemšanu ārkārtas gadījumos**
- Starpniecība efektivitātes paaugstināšanai, lēmumi un koordinēšana krīzes situācijās
- Nodrošināt kopēju uzraudzības kultūru — apkopot un pārvaldīt mikrouzraudzības informāciju**
- Panākumi centrālo datubāzu izstrādē — informācijas pilnība un savlaicīgums

5.4. Īstenošanas metode (orientējoši)

- Pārvalda centralizēti***
 - Pārvaldību īsteno tieši, to veic Komisija
 - Pārvaldību īsteno netieši, atbildību deleģējot:
 - izpildaģentūrām
 - × Kopienų izveidotām iestādēm Finanšu regulas 185. panta nozīmē
 - dalībvalstu publiskā sektora iestādēm vai tām struktūrām, kuras pilda publisko pasūtījumu
- Pārvalda dalīti vai decentralizēti***
 - kopā ar dalībvalstīm
 - kopā ar trešām valstīm
- Pārvalda kopā ar starptautiskām organizācijām (precizēt)***

Piezīmes:

6. UZRAUDZĪBA UN NOVĒRTĒŠANA

6.1. Uzraudzības sistēma

Regula, ar ko izveido Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestādi, paredz iestādes darbībā iegūtās pieredzes un regulā noteiktās kārtības izvērtēšanu ik pēc trīs gadiem kopš tās reālā darbības sākuma. Šim mērķim Komisija publicē vispārīgu ziņojumu, kurā tiks sniegts arī pārskats par normatīvās un uzraudzības konverģences jomā panākto progresu. Ziņojumu un tam pievienotos priekšlikumus nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.

6.2. Novērtēšana

6.2.1. Provizoriskais novērtējums

Attiecībā uz priekšlikumu veikt izmaiņas ES finanšu uzraudzības sistēmā ir veikti divi ietekmes novērtējumi.

1. Pirmais vispārējais ietekmes novērtējums (SEC(2009) 715) bija pievienots 27. maija paziņojumam „Eiropas finanšu uzraudzība” (COM(2009) 252). Šajā ziņojumā veiktās analīzes rezultātā par labāko ES mikrouzraudzības sistēmas reformas veidu tika atzīta Eiropas Finanšu uzraudzības sistēma.
2. Otrs — daudz specifiskāks — ietekmes novērtējums ir veikts saistībā ar regulu projektiem, ar kuriem nosaka Eiropas Banku iestādes, Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestādes un Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes izveidi. Šajā IN ir izskatīti vairāki jauno iestāžu uzdevumu un pārvaldības aspektu varianti. Vēl tajā ir sniegtas budžeta tāmes, kuras ir izmantotas šajā tiesību akta finanšu pārskatā.

6.2.2. Pasākumi, kas veikti pēc starpposma novērtējuma vai retrospektīvā novērtējuma (ņemot vērā līdzšinējo pieredzi)

Nav.

6.2.3. Turpmākās vērtēšanas noteikumi un periodiskums

Komisija pieņems lēmumu par Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestādes darbības rezultātu novērtēšanas rādītāju galīgo kopumu tad, kad tiks veikta pirmā noteiktā novērtēšana. Attiecībā uz noslēguma novērtējumu kvantitatīvajiem rādītājiem būs tikpat liela nozīme kā konsultācijās apkopotajiem kvalitatīvajiem rādītājiem, tostarp īpaši izveidotas apdrošināšanas un pensiju fondu nozares ieinteresēto personu grupas vērtējumam. Vērtēšanu veic reizi trīs gados.

7. KRĀPŠANAS APKAROŠANAS PASĀKUMI

Krāpšanas, korupcijas un citu nelikumīgu darbību apkarošanas mērķiem Iestādei bez ierobežojumiem piemēro noteikumus, kas izklāstīti Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 25. maija Regulā (EK) Nr. 1073/1999 par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF).

Iestāde pievienojas 1999. gada 25. maija Eiropas Parlamenta, Eiropas Savienības Padomes un Eiropas Kopienu Komisijas Iestāžu nolīgumam par iekšējo izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*), un nekavējoties pieņem atbilstīgus noteikumus attiecībā uz visu iestādes personālu.

Lēmumi un nolīgumi par finansējumu un no tiem izrietošie īstenošanas pasākumi skaidri nosaka, ka Revīzijas palāta un *OLAF* nepieciešamības gadījumā var veikt iestādes izmaksāto līdzekļu saņēmēju, kā arī par šo līdzekļu sadali atbildīgā personāla pārbaudes uz vietas.

8. ZIŅAS PAR RESURSIEM

8.1. Priekšlikuma mērķi un to sasniegšanas izmaksas

Lūdzu, skatīt detalizētu iestādes izmaksu sadalījumu 1. pielikumā, galvenos pamatpieņēmumus 2. pielikumā un detalizētu štata plānu 3. pielikumā.

Saistību apropriācijas miljonos EUR (3 zīmes aiz komata)

Mērķi, darbības un rezultāti	Rezultāta veids	Vidējās izmaksas	Gads n		Gads n+1		Gads n+2		Gads n+3		Gads n+4		Gads n+5 un turpmākie gadi		KOPĀ	
			Rezultātu skaits	Kopējās izmaksas	Rezultātu skaits	Kopējās izmaksas	Rezultātu skaits	Kopējās izmaksas	Rezultātu skaits	Kopējās izmaksas	Rezultātu skaits	Kopējās izmaksas	Rezultātu skaits	Kopējās izmaksas	Rezultātu skaits	Kopējās izmaksas
DARBĪBAS MĒRĶIS Nr. 1 ⁵¹ ...																
Darbība Nr. 1																
- Rezultāts Nr. 1																
- Rezultāts Nr. 2																
Darbība Nr. 2																
- Rezultāts Nr. 1																
Starpsuma (mērķis Nr. 1)																

⁵¹

Saskaņā ar aprakstu 5.3. punktā.

DARBĪBAS MĒRĶIS Nr. 2 ¹ ...																
Darbība Nr. 1																
- Rezultāts Nr. 1																
Starpsumma (mērķis Nr. 2)																
DARBĪBAS MĒRĶIS Nr. n ¹ ...																
Starpsumma (mērķis Nr. n)																
KOPĀ — IZMAKSAS																

8.2. Administratīvie izdevumi

8.2.1. Cilvēkresursu daudzums un veidi

Amata veids		Personāls, kas iesaistāms darbības pārvaldībā, izmantojot esošos un/vai papildu resursus (amata vietu skaits/ pilna laika ekvivalents)					
		2011	2012	2013	Gads n+3	Gads n+4	Gads n+5
Ierēdņi vai pagaidu darbinieki ⁵² (XX 01 01)	A*/AD	1,2	1,2	1,2	--	--	--
	B*, C*/AST	1,2	1,2	1,2	--	--	--
Personāls, ko finansē ⁵³ atbilstoši XX 01 02. pantam		--	--	--		--	--
Pārējais personāls ⁵⁴ , ko finansē atbilstoši XX 01 04/05. pantam		--	--	--		--	--
KOPĀ		2,4	2,4	2,4		--	--

8.2.2. No darbības izrietošie uzdevumi

- Komisijas un Iestādes attiecību operatīvā vadība (viena AD laika ekvivalents darba struktūrvienībā)
- No Kopienas budžeta Iestādei piešķirtās subsīdijas finanšu pārvaldība (viena AST laika ekvivalents darba struktūrvienībā un 20 % no viena AST laika finanšu struktūrvienībā)
- Uzraudzība un revīzija (20 % no viena AD laika Iekšējā tirgus un pakalpojumu ģenerāldirektorāta Iekšējā audita struktūrvienībā)

8.2.3. Cilvēkresursu plānošana (štatā)

- × Amata vietas jāiedala, pārgrupējot resursus attiecīgajā dienestā (iekšējā pārgrupēšana)

Tiesību akta finanšu pārskatā, kas pievienots lēmuma projektam, ar ko izveido Kopienas programmu īpašu pasākumu atbalstam finanšu pakalpojumu, finanšu pārskatu un revīzijas jomā (COM(2009) 14, galīgā redakcija), jau ir pieprasītas **12** amata vietas. Kopumā aptuveni **8** no šīm amata vietām tiks pārgrupētas Iekšējā tirgus un pakalpojumu ģenerāldirektorātā, lai varētu darboties jaunajās Eiropas uzraudzības iestādēs (uz pilnu vai nepilnu slodzi): 6 darba struktūrvienībās, 1 finanšu struktūrvienībā un 1 iekšējā audita struktūrvienībā.

⁵² Atbilstīgās izmaksas NAV ietvertas pamatsummā.

⁵³ Atbilstīgās izmaksas NAV ietvertas pamatsummā.

⁵⁴ Atbilstīgās izmaksas ir ietvertas pamatsummā.

8.2.4. *Citi pamatsummā ietvertie administratīvie izdevumi (XX 01 04/05 — administratīvās pārvaldes izdevumi)*

Nav

8.2.5. *Cilvēkresursu izmaksas un saistītie izdevumi, kas nav ietverti pamatsummā*

miljonos EUR (3 zīmes aiz komata)

Cilvēkresursu veids	2011	2012	2013	Gads n+3	Gads n+4	Gads n+5 un turpmākie gadi
Ierēdņi un pagaidu darbinieki (XX 01 01)	0,293	0,293	0,293	--	--	--
Personāls, ko finansē atbilstīgi XX 01 02. pantam (palīgpersonāls, valsts norīkoti eksperti, līgumpersonāls u.c.) (norādīt budžeta pozīciju)	0	0	0	--	--	--
Kopā — cilvēkresursu izmaksas un saistītie izdevumi (NAV ietverti pamatsummā)	0,293	0,293	0,293	--	--	--

Aprēķins — *ierēdņi un pagaidu darbinieki*

2 ierēdņi darba struktūrvienībā

0,2 viena ierēdņa slodzes finanšu struktūrvienībā

0,2 viena ierēdņa slodzes Iekšējā tirgus un pakalpojumu ģenerāldirektorāta Iekšējā audita struktūrvienībā

$2,4 \times 0,122 = 0,293$

Aprēķins — *personāls, ko finansē atbilstīgi XX 01 02. pantam*

Nav

8.2.6. Citi administratīvie izdevumi, kas nav ietverti pamatsummā

miljonos EUR (3 zīmes aiz komata)

	Gads n	Gads n+1	Gads n+2	Gads n+3	Gads n+4	Gads n+5 un turpm ākie gadi	KOPĀ
XX 01 02 11 01 – Komandējumi	--	--	--	--	--	--	--
XX 01 02 11 02 – Sanāksmes un konferences	--	--	--	--	--	--	--
XX 01 02 11 03 – Komitejas ⁵⁵	--	--	--	--	--	--	--
XX 01 02 11 04 – Pētījumi un konsultācijas	--	--	--	--	--	--	--
XX 01 02 11 05 – Informācijas sistēmas	--	--	--	--	--	--	--
2 Citi pārvaldības izdevumi (kopā) (XX 01 02 11)	--	--	--	--	--	--	--
3 Citi administratīva rakstura izdevumi (precizēt, norādot budžeta pozīciju)	--	--	--	--	--	--	--
Kopā — administratīvie izdevumi, izņemot cilvēkresursu izmaksas un saistītos izdevumus (NAV ietverti pamatsummā)	--	--	--	--	--	--	--

Aprēķins — *citi administratīvie izdevumi, kas nav ietverti pamatsummā*

Nav

⁵⁵ Precizēt komitejas veidu un grupu, pie kuras tā pieder.

1. PIELIKUMS

Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestādes budžeta projekts

tūkstošos EUR

	2011	2012	2013	2014	2015	2016
1. sadaļa — personāla izmaksas	4 694	7 480	8 770	10 826	10 786	10 786
Pārvaldība	334	1 002	1 002	1 002	1 002	1 002
Vadošie speciālisti/eksperti				0	0	0
Pagaidu darbinieki	1 500	2 200	2 700	3 600	3 600	3 600
Norīkoti valsts eksperti	1 500	2 200	2 700	3 500	3 500	3 500
Administratīvais un pārējais personāls atbalsta				0	0	0
Pagaidu darbinieki	400	600	700	700	700	700
Līgumdarbinieki	168	252	252	252	252	252
Personāla pabalsti	585	938	1 103	1 358	1 358	1 358
Personāla apmācība: vispārīga	24	37	44	54	54	54
Personāla apmācība: uzraudzības prasmju pilnveidošana	135	198	243	320	320	320
Izdevumi attiecībā uz darbinieku darbā pieņemšanu	48	53	26	41	0	0
2. sadaļa — ēku, aprīkojuma un administratīvie izdevumi	1 822	2 823	3 324	4 098	4 098	4 098
Ēku īre un saistītie izdevumi	828	1 284	1 512	1 864	1 864	1 864
Informācijas un sakaru tehnoloģijas	250	388	457	563	563	563
Kustamais īpašums un saistītie izdevumi	213	331	389	480	480	480
Kārtējie administratīvie izdevumi	166	257	303	373	373	373

Pasta izdevumi/telekomunikācijas	70	109	128	158	158	158
Sanāksmju un ceļa izdevumi	293	503	535	660	660	660
3. sadaļa — darbības	4 071	4 619	4 952	5 070	5 071	5 071
Pilnvaras						
Konsultācijas: ieinteresēto personu grupa	216	216	216	216	216	216
Kopējā uzraudzības kultūra: dalība uzraudzības iestāžu kolēģijās	40	40	40	40	40	40
Kopējā uzraudzības kultūra: valstu uzraudzītāju apmācība un to darbinieku apmācība, kas piedalās apmaiņas programmās un norīkošanā uz citu darba vietu	500	1 000	1 333	1 500	1 500	1 500
Informācijas vākšana: centrālas Eiropas datu bāzes izstrāde un uzturēšana	3 000	3 000	3 000	3 000	3 000	3 000
Starptautiskās attiecības: novērotāji starptautiskās uzraudzības komitejās	50	50	50	50	50	50
Starptautiskās attiecības: sadarbība ar trešām valstīm lēmumos par atbilstību	60	60	60	60	60	60
Eiropas struktūru uzraudzība	0	0	0			
Vadība						
Uzraudzības padome	83	83	83	83	83	83
Valde	26	26	26	26	26	26
Kopējā koordinācijas komiteja	10	10	10	10	10	10
Apelācijas padome	86	86	86	86	86	86
KOPĀ	10 587	14 874	16 998	19 995	19 955	19 955
No tā Kopienas iemaksu daļa	4 235	5 950	6 799	7 998	7 982	7 982

No tā dalībvalstu iemaksu daļa (valstu uzraudzības iestādes vai finanšu ministrijas)	6 352	8 925	10 199	11 997	11 973	11 973
---	--------------	--------------	---------------	---------------	---------------	---------------

Avots: Komisija un 3. līmeņa komiteju novērtējums un aprēķini.

2. PIELIKUMS

Iestādes finanšu modeļa veidošanā izmantotā metodoloģija un galvenie pamatpieņēmumi

Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestādes izveides izmaksas ir aprēķinātas, pamatojoties uz trīs izmaksu kategorijām: personāla, infrastruktūras un darbības izmaksām atbilstīgi vispārējai izmaksu klasifikācijai, kas tiek izmantota citu esošo ES regulatīvo aģentūru grāmatvedībā. Ir aprēķināts, ka kopējās Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestādes izveides izmaksas ir aptuveni 10,587 miljoni euro pirmajā darbības gadā (2011. gads) un sasnies 16,998 miljonus euro pēc diviem gadiem (2013. gads) — sk. 1. pielikumu.

Ierosināts, ka no Kopienas budžeta sedz 40 % no izmaksām, bet dalībvalstis sedz 60 %. Priekšlikumam ir šādi iemesli:

- līdzsvarots un kombinēts finansējums ir labākais veids, kā nodrošināt, ka iestādes darbojas (un tiek pieņemts, ka tā ir) neatkarīgi no dalībvalstīm un Kopienas iestādēm. Ja pārmērīgi dominētu viens no finansējuma avotiem, tas liktu apšaubīt iestāžu pieņemto lēmumu uzticamību un tādējādi mazinātu finanšu stabilitātes nodrošināšanai paredzētās jaunās sistēmas jēgu;
- ņemot vērā to, ka saskaņā ar jauno sistēmu valstu uzraudzības iestādes arī turpmāk veiks lielāko daļu uzraudzības darbību to mītnes valstī, ir samērīgi, kas tas ir atspoguļots nedaudz augstākās dalībvalstu iemaksās. Vēl, šādi rīkojoties, būtu iespējams netraucēti attīstīt pašreizējo situāciju, kurā gandrīz vienīgais 3. līmeņa komiteju finansējuma avots ir dalībvalstis;
- tomēr ir svarīgi nodrošināt, ka ievērojama finansējuma daļa tiek novirzīta no Kopienas budžeta. Jaunās iestādes ļaus sasniegt skaidrus Kopienas mērķus: saglabāt finanšu stabilitāti iekšējā tirgū, kā arī ilgtspējīgu izaugsmi ES. Turklāt viens no iestāžu galvenajiem uzdevumiem un tiesībām ir nodrošināt konsekventu, efektīvu un lietderīgu Kopienas noteikumu piemērošanu attiecīgajā jomā. Tas attaisno finansējumu vismaz 40 % apmērā no Kopienas budžeta (jo lielākā daļa šo struktūru parasti tiek pilnībā finansētas no Kopienas budžeta). Turklāt ir apšaubāms, ka visas dalībvalstis spēs tikt galā ar straujo iemaksu apjoma palielinājumu, kas tiks noteikts saskaņā ar jauno sistēmu, kurā izdevumi būs daudz lielāki nekā pašreizējā 3. līmeņa sistēmā;
- nepieciešamība pēc Kopienas finansējuma ir īpaši svarīga arī, lai nodrošinātu, ka iestādes ir patiesi neatkarīgas no dalībvalstīm. Šāda izvēle ir notikusi, lai pēc iespējas ierobežotu iejaukšanos uzraudzības iestāžu tehniskajā darbā, maksimāli ierobežotu Komisijas dalību uzraudzības iestāžu padomēs (viens loceklis bez balsstiesībām) un valdēs (viens loceklis ar balsstiesībām). Ja būtu pastiprināti jāpaļaujas uz dalībvalstu iemaksām, tiktu nopietni apdraudēta iestāžu neatkarības

ticamība. Ir nepieciešams ievērojams Kopienas ieguldījums, lai kompensētu Komisijai noteikto ierobežoto lomu iestāžu lēmumu pieņemšanas struktūrās;

- šī pieeja ir labākais veids, kā panākt stabilu finansējumu, pārlietu nepaļaujoties uz vienu avotu vai lielo dalībvalstu iemaksām, kas varētu apdraudēt iestāžu turpmāko darbu, ja tiktu apturētas šādas finanšu iemaksas. Visbeidzot, šī pieeja ir arī godīgāka nekā liels vai ļoti liels finansējums no dalībvalstīm: valsts līmenī valstu uzraudzības iestādes izmanto dažādus finansējuma modeļus — dažas no vispārējiem nodokļiem, citas no nozarei piemērotajiem nodokļiem. Ja iestādes finansējuma dominējošais avots būtu dalībvalstis, pastāvētu nelīdzvērtīgu konkurences apstākļu risks visā ES.

Personāla izmaksu aprēķinu pamatā ir pieņēmums, ka EAFPI mērķis būs divreiz palielināt darbinieku skaitu salīdzinājumā ar darbinieku skaitu, kāds bija pašreizējās 3. līmeņa komitejas darbības pirmajā gadā. Tas nozīmē, ka darbinieku skaits palielināsies no aptuveni 20 līdz 40. Vēl ir pieņemts, ka to skaits salīdzinoši ātri palielināsies sākuma stadijā. Iestāde pieņems darbā vidēji 15 jaunus darbiniekus gadā. Stablu darbību nodrošinās personāls, kurā būs aptuveni 90 cilvēku katrā iestādē.

Nepieciešamība pēc lielāka darbinieku skaita atspoguļo daudzus jaunus uzdevumus, kas iestādei būs jāuzņemas papildus iepriekšējiem pienākumiem. Jaunie uzdevumi ir detalizēti raksturoti ierosinātajām regulām pievienotajā paskaidrojuma rakstā. Tie papildus ietver jaunu tehnisko standartu izstrādi vairākās finanšu pakalpojumu tiesību aktu jomās, konsekventas Kopienas noteikumu piemērošanas nodrošināšanu, strīdu risināšanu starp valstu uzraudzības iestādēm, dalību uzraudzības iestāžu kolēģijās un salīdzinošās novērtēšanas atvieglošanu, kā arī var ietvert citus uzdevumus. Katrai no minētajām darbībām būs nepieciešami ievērojami jauni resursi. Detalizēts paredzētā darbinieku skaita sadalījums dažādās kategorijās ir norādīts 3. pielikumā.

Vēl viens pieņēmums attiecībā uz personāla izmaksām ir tas, ka ES iestāžu Personāla noteikumi tiks piemēroti visās iestādēs. Tas — ar nelielām izmaiņām — ir atspoguļots izmaksās vienam cilvēkam 1. sadaļā (detalizētu informāciju skatīt 1. pielikumā). Vēl ir ņemta vērā 3. līmeņa komiteju atrašanās vietu ietekme (izmantojot dzīves dārdzības koeficientu).

2. sadaļā ietverto skaitļu pamatā, kuri attiecas uz infrastruktūras izmaksām, ir esošo 3. līmeņa komiteju ieguldījums. EAFPK atzinumā tika sniegti izmaksu aprēķini šajā kategorijā, pamatojoties uz to reālo izmaksu ekstrapolāciju, kuras saistītas ar biroju vadīšanu un administrāciju pašreizējās atrašanās vietās. Pieņemot, ka Frankfurte ir finanšu centrs un viena no dārgākajām darījumu vietām pasaulē, paredzētās izmaksas ir lielākas nekā vidēji ES regulējuma aģentūrās.

Darbības izmaksas nosaka Eiropas uzraudzības iestāžu specifiskā kompetence un vadības modelis. Attiecībā uz pilnvarām ir pieņemts, ka EFUS paredzamie dažādie veicamo darbību veidi radīs papildu darbības izmaksas neatkarīgi no vispārējām personāla izmaksām. Šādas izmaksas ir bijis iespējams noteikt vairākām darbībām, piemēram, dalībnieku grupu vadīšanai, Eiropas uzraudzības iestāžu datu bāzu izstrādei, dalībai uzraudzības iestāžu kolēģijās, dalībvalstu uzraudzības iestāžu apmācības organizēšanai vai tieši uzraugāmu uzņēmumu pārbaužu veikšanai uz vietas. Šo darbību īpašās izmaksas ļoti bieži ir saistītas ar komandējumiem un sanāksmēm, bet tās var ietvert arī ievērojumus izdevumus par ārējiem pakalpojumiem, piemēram, izveidot un uzturēt datu bāzi vai rīkot apmācību.

No otras puses, ir pieņemts, ka daudzas EFUS darbības nav saistītas ar papildu darbības izmaksām un ir pilnībā ietvertas vispārējās personāla izmaksās. Tas attiecas, piemēram, uz tehnisko standartu, pamatnostādņu un ieteikumu izstrādi, konsekventas Kopienas tiesību aktu piemērošanas nodrošināšanu vai koordinēšanu krīzes situācijās.

Attiecībā uz vadību darbības izmaksas veidos dažādu struktūru darbības, kuras ir paredzētas, lai nodrošinātu attiecīgu Eiropas Finanšu uzraudzības sistēmas funkcionēšanu kopumā un īpaši iestāžu — Uzraudzības iestāžu padomes, valdes, Kopējās koordinācijas komitejas un Apelācijas padomes — darbību.

EAFPI budžeta aprēķina metodes ir iekļautas 1. tabulā.

1. tabula. EAFPI paredzamais budžets pirmajā darbības gadā (2011. gads)

tūkstošos EUR

1. sadaļa — personāla izmaksas			4 694
Personāla izmaksas kopā	40	Vidējās gada izmaksas vienam cilvēkam (pamatojoties uz Budžeta ģenerāldirektorāta pamatnostādņēm un trīs 3. līmeņa komiteju konsultācijām)	
Dzīves dārdzības koeficients	Frankfurte	1,0	
Pārvaldība	2	167,0	334
Vadošie speciālisti/eksperti			0
Pagaidu darbinieki	15	100,0	1 500
Norīkoti valsts eksperti	15	100,0	1 500
Administratīvais un pārējais personāls			0
Pagaidu darbinieki	4	100,0	400
Līgumdarbinieki	4	42,0	168
Personāla pabalsti	15 % no kopējām personāla izmaksām		620
Personāla apmācība: vispārīga	Vidējā summa vienai personai (COM dati)	0,6	24
Personāla apmācība: uzraudzības prasmju	Trīs 3. līmeņa komiteju konsultācijas	4,5	135

pilnveidošana			
Izdevumi attiecībā uz darbinieku darbā pieņemšanu	Vidēji 3 intervējamie kandidāti uz amata vienību	0,8	48
2. sadaļa — Ēku, aprīkojuma un administratīvie izdevumi			1 822
Ēku īre un saistītie izdevumi	EAFPK dati un aprēķini		828
Informācijas un sakaru tehnoloģijas	EAFPK dati un aprēķini		250
Kustamais īpašums un saistītie izdevumi	EAFPK dati un aprēķini		213
Kārtējie administratīvie izdevumi	EAFPK dati un aprēķini		166
Pasta izdevumi/telekomunikācijas	EAFPK dati un aprēķini		70
Ceļa un sanāksmju izdevumi	EAFPK dati un aprēķini		293
3. sadaļa — darbības		-	4 071
Pilnvaras	Darbība, kurai tiek aprēķinātas izmaksas	Pieņēmumi	Kopējās izmaksas
Konsultācijas	Finanšu pakalpojumu ieinteresēto personu grupa	Viena FPIPG uz katru EUI. 30 locekļu sanāksmes 4 reizes gadā. Gada alga EUR 6000 vienai personai. Nozaru pārstāvjiem atlīdzina ceļa izdevumus, bet neizmaksā algu	216
Kopējā uzraudzības kultūra	Dalība uzraudzības iestāžu kolēģijās	Aptuveni 25 kolēģijas nozarē. Piedalās vienā divas dienas ilgā sanāksmē gadā, vidēji viens EAFPI pārstāvis sanāksmē	40
Kopējā uzraudzības kultūra	Kopēja uzraudzības iestāžu un to darbinieku, kas piedalās apmaiņas programmās un norīkošanā uz citu darba vietu, apmācība	Pamatojoties uz summu, kas paredzēta 3. līmeņa komiteju pasākumu dotācijai 2010.–2015. gadam	500

Informācijas vākšana	Eiropas centrālās datu bāzes izstrāde un pārvaldība	CEBS atzinuma aprēķini	3 000
Starptautiskās attiecības	Sadarbība ar trešo valstu iestādēm un citām starptautiskām struktūrām, piemēram, lai saņemtu konsultācijas par atbilstību	11 komandējumi ārpus ES gadā 2 personām.	110
Eiropas struktūru uzraudzība	Pārbaudes uz vietas		0
Vadība	Darbība, kurai tiek aprēķinātas izmaksas	Pieņēmumi	Kopējās izmaksas
Uzraudzības padome	Lēmumu pieņemšana	26 algoti locekļi; 4 sanāksmes gadā.	83
Valde	Pārvaldība	6 locekļi, tostarp 4 valstu uzraudzības iestāžu pārstāvji; tiek katru mēnesi, ja iespējams, pirms vai pēc Uzraudzības iestāžu padomes sanāksmēm.	26
Kopējā koordinācijas komiteja	Starpnozaru sadarbība	Regulāras sanāksmes, kurās pulcējas visu EUI priekšsēdētāji	10
Apelācijas padome	Apelācijas	6 locekļi, 8 sanāksmes gadā un gada alga EUR 8000 vienai personai	86
KOPĀ			10 587

Avots: Komisija un 3. līmeņa komiteju novērtējums un aprēķini

3. PIELIKUMS

Štata plāns (projekts)

Funkcijas grupa un pakāpe	Amata vietas (pagaidu)			
	2011	2012	2013	2014
AD 16				
AD 15	1			1
AD 14	1			1
AD 13	1			1
AD 12	2			5
AD 11	6			15
AD 10	10			25
AD 9	6			15
AD 8	3			7
AD 7	2			7
AD 6				
AD 5				
AD kopā	32	50	60	77
AST 11				
AST 10	1			1
AST 9	2			2
AST 8	3			5
AST 7	2			5
AST 6				
AST 5				
AST 4				
AST 3				
AST 2				
AST 1				

AST kopā	8	12	13	13
Kopā	40	62	73	90

Avots: Komisija